GENERALINIO ADVOKATO
MACIEJ SZPUNAR IŠVADA,
pateikta 2025 m. rugsėjo 4 d.[1]

Byla C-572/23 P

Carles Puigdemont i Casamajó,
Antoni Comín i Oliveres,
Clara Ponsatí i Obiols
prieš

Europos Parlamentą

„Apeliacinis skundas – Institucinė teisė – Europos Parlamento nariai – Privilegijos ir imunitetai – Prašymas atšaukti imunitetą, pateiktas vykstant baudžiamajam procesui – Parlamento atliktas prašymo nagrinėjimas – Nešališkumas – Imuniteto atšaukimo kriterijai – Parlamento diskrecija – Sprendimas atšaukti Parlamento nario imunitetą – Ieškinys dėl panaikinimo – Apelianto suinteresuotumo kreiptis į teismą išlikimas pasibaigus jo, kaip Parlamento nario, mandato galiojimui“

I. Įvadas

1. Savo apeliaciniu skundu Carles Puigdemont i Casamajó, Antoni Comín i Oliveres ir Clara Ponsatí i Obiols prašo panaikinti 2023 m. liepos 5 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Puigdemont i Casamajó ir kt. / Parlamentas* (T-272/21; toliau – skundžiamas sprendimas, EU:T:2023:373), kuriuo jis atmetė jų ieškinį dėl 2021 m. kovo 9 d. Europos Parlamento sprendimų P9_TA(2021)0059, P9_TA(2021)0060 ir P9_TA(2021)0061, priimtų gavus prašymą atšaukti jų imunitetą (toliau – ginčijami sprendimai)[2], panaikinimo.

2. Grįsdami savo reikalavimus apeliantai nurodo dešimt pagrindų. Teisingumo Teismo pageidavimu, šioje išvadoje sutelksiu dėmesį į trečiąjį, penktąjį ir šeštąjį apeliacinio skundo pagrindus. Be to, siūlysiu Teisingumo Teismui savo iniciatyva išnagrinėti apeliantų suinteresuotumo kreiptis į teismą išlikimo po 2024 m. liepos 15 d., t. y. pasibaigus jų, kaip devintosios kadencijos Parlamento narių, mandatų galiojimui, klausimą.

[1] Originalo kalba: prancūzų.

[2] Pažymėtina, kad, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 54 punkto, šie trys sprendimai yra beveik tokie patys, išskyrus atitinkamų Parlamento narių vardus ir pavardes, tam tikrų teisminių dokumentų priėmimo datą ir, kalbant apie Clara Ponsatí i Obiols, jos išrinkimo į Parlamentą aplinkybes, taip pat tai, kad ji aptariamoje baudžiamojoje byloje yra persekiojama tik dėl įtarimo kurstyti maištą.

II. Sąjungos teisė

3. Protokolo (Nr. 7) dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų[3], pridėto prie ESS ir SESV (toliau – Protokolas Nr. 7) 9 straipsnyje nustatyta:

„Europos Parlamento nariai sesijų metu naudojasi:

a) savo valstybės teritorijoje – imunitetais, kurie toje valstybėje yra suteikiami parlamento nariams;

b) visų kitų valstybių narių teritorijose – imunitetu nuo bet kokios sulaikymo priemonės ir patraukimo atsakomybėn.

Imunitetas taip pat galioja Europos Parlamento nariams vykstant į Europos Parlamento susitikimų vietą arba grįžtant iš jos.

Imunitetu negali naudotis narys, užkluptas darantis nusikaltimą, taip pat joks imunitetas negali sukliudyti Europos Parlamentui pasinaudoti savo teise atšaukti vieno iš narių imunitetą.“

4. Protokolo Nr. 7 VII skyriuje „Bendrosios nuostatos“ esančiame 18 straipsnyje nurodyta:

„Taikydamos šį Protokolą, Sąjungos institucijos bendradarbiauja su atitinkamomis suinteresuotų valstybių narių valdžios institucijomis.“

5. Parlamento vidaus darbo organizavimą reglamentuoja jo Darbo tvarkos taisyklės. Šių taisyklių, taikomų devintajai Parlamento kadencijai (2019–2024)[4] (toliau – Darbo tvarkos taisyklės), 5 straipsnyje „Privilegijos ir imunitetai“ numatyta:

„1. Parlamento nariai naudojasi privilegijomis ir imunitetais, nustatytais Protokole Nr. 7 <…>

2. Parlamentas, vykdydamas savo įgaliojimus, susijusius su privilegijomis ir imunitetais, išlieka principinga demokratiška teisėkūros asamblėja ir užtikrina Parlamento narių nepriklausomumą, einant savo pareigas. Parlamento nario imunitetas nėra jo asmeninė privilegija, bet viso Parlamento ir jo narių nepriklausomybės garantija.

<…>“

6. Darbo tvarkos taisyklių 6 straipsnyje „Imuniteto atšaukimas“ įtvirtinta:

„1. Bet koks prašymas atšaukti imunitetą vertinamas vadovaujantis
Protokolo Nr. 7 <…> 7, 8 ir 9 straipsniais bei 5 straipsnio 2 dalyje nurodytais principais.

<…>“

7. Darbo tvarkos taisyklių 9 straipsnyje „Su imunitetu susijusios procedūros“ nustatyta:

„1. Bet koks prašymas atšaukti kurio nors Parlamento nario imunitetą, kurį Parlamento pirmininkui pateikia valstybės narės kompetentinga valdžios institucija, arba Parlamento nario ar

[3] OL C 326, 2012, p. 266.

[4] OL L 302, 2019, p. 1; šių taisyklių redakcija iki jų dalinio pakeitimo 2023 m. sausio 17 d. Parlamento sprendimu.

buvusio Parlamento nario prašymas apginti privilegijas ir imunitetus paskelbiamas per plenarinį posėdį ir perduodamas atsakingam komitetui.

<…>

3. Prašymus atšaukti imunitetą ar prašymus ginti privilegijas ir imunitetus komitetas nagrinėja nedelsdamas, tačiau atsižvelgdamas į jų santykinį sudėtingumą.

4. Komitetas pateikia pasiūlymą dėl pagrįsto sprendimo, kuriuo rekomenduojama patenkinti ar atmesti prašymą atšaukti imunitetą ar prašymą ginti privilegijas ir imunitetus. Pakeitimai nėra priimtini. Jei pasiūlymas atmetamas, laikoma, kad priimtas priešingas sprendimas.

5. Komitetas gali prašyti atitinkamos valstybės narės valdžios institucijos suteikti jam informaciją ar paaiškinimus, kuriuos mano esant būtinus nustatant, ar imunitetas turėtų būti atšauktas, ar privilegijos ir imunitetai turėtų būti ginami.

6. Atitinkamam Parlamento nariui suteikiama galimybė pasiaiškinti ir jis gali pateikti dokumentus ir kitus rašytinius įrodymus, kuriuos mano esant svarbius.

Atitinkamas Parlamento narys nedalyvauja diskusijose dėl prašymo atšaukti arba ginti jo imunitetą, išskyrus patį jo paaiškinimo klausymą.

<…>

7. Kai prašoma atšaukti arba ginti imunitetą turint kelis pagrindus, dėl kiekvieno iš jų gali būti priimamas atskiras sprendimas. Komiteto išvadoje išimties tvarka gali būti pasiūlyta, kad imuniteto atšaukimas arba gynimas būtų taikomas tiktai traukimo atsakomybėn atžvilgiu ir kad iki galutinio sprendimo priėmimo Parlamento narys nebūtų sulaikytas, areštuotas ir jam nebūtų taikomos kitokios priemonės, trukdančios atlikti pagal mandatą priderančias pareigas.

8. Komitetas gali pateikti pagrįstą nuomonę dėl šios institucijos kompetencijos ir dėl prašymo priimtinumo, bet jokiais atvejais neišsako nuomonės dėl Parlamento nario kaltumo ar nekaltumo ir dėl to, ar nuomonės ir veiksmai, kuriais Parlamento narys yra kaltinamas, užtraukia jam atsakomybę, net jei nagrinėdamas prašymą komitetas galėjo išsamiai susipažinti su šia byla.

<…>

11. Šiuos klausimus ir visus gaunamus dokumentus komitetas nagrinėja ypač konfidencialiai. Posėdžiai, kuriuose komitetas nagrinėja prašymus dėl imunitetų procedūrų, visada yra uždari.

<…>

13. Komitetas nustato šio straipsnio taikymo principus.

14. Visi valstybių narių kompetentingų valdžios institucijų atsiųsti prašymai, susiję su Parlamento nario privilegijų ar imunitetų taikymu, nagrinėjami pagal pirmiau išdėstytas taisykles.“

III. Ginčo aplinkybės, skundžiamas sprendimas, procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai

A. Ginčo aplinkybės

8. Ginčo aplinkybės išdėstytos skundžiamo sprendimo 2–19 punktuose. Jas galima glaustai išdėstyti taip.

9. Tuo metu, kai buvo priimtas 2017 m. rugsėjo 6 d. *Ley 19/2017 del Parlamento de Cataluña, reguladora del referéndum de autodeterminación* (Katalonijos Parlamento įstatymas Nr. 19/2017, kuriuo reglamentuojamas referendumas dėl apsisprendimo)[5] ir 2017 m. rugsėjo 8 d. *Ley 20/2017 del Parlamento de Cataluña, de transitoriedad jurídica y fundacional de la República* (Katalonijos Parlamento įstatymas Nr. 20/2017 dėl pereinamojo laikotarpio, per kurį įtvirtinama teisės sistema ir sukuriama Respublika)[6], taip pat 2017 m. spalio 1 d. surengtas pirmajame iš šių dviejų įstatymų (kurio nuostatų galiojimas buvo sustabdytas *Tribunal Constitucional* (Konstitucinis Teismas, Ispanija) sprendimu) numatytas referendumas dėl apsisprendimo, Puigdemont i Casamajó (toliau – pirmasis apeliantas) buvo *Generalitat de Cataluña* (Katalonijos generalitetas, Ispanija) pirmininkas, o Comín i Oliveres (toliau – antrasis apeliantas) ir Ponsatí i Obiols (toliau – trečioji apeliantė) – *Gobierno autonómico de Cataluña* (Katalonijos autonominė vyriausybė, Ispanija) nariai.

10. Priėmus šiuos įstatymus ir įvykus šiam referendumui *Ministerio fiscal* (Prokuratūra, Ispanija), *Abogado del Estado* (valstybės advokatas, Ispanija) ir politinė partija VOX iškėlė baudžiamąją bylą, be kita ko, apeliantams, juos kaltino vykdžius nusikalstamą veiką, laikytiną „maištu“ ir „valstybės lėšų pasisavinimu“. 2018 m. liepos 9 d. nutartimi *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas, Ispanija) konstatavo, kad apeliantai neatvyko į teismą, nes išvyko iš Ispanijos, ir sustabdė baudžiamosios bylos nagrinėjimą, kol jie bus surasti.

11. Vėliau apeliantai pateikė savo kandidatūras Europos Parlamento narių rinkimuose, šie Ispanijoje įvyko 2019 m. gegužės 26 d. ir per juos pirmasis ir antrasis apeliantai buvo išrinkti Parlamento nariais nuo 2019 m. liepos 2 d.

12. 2019 m. spalio 14 d. *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas) baudžiamųjų bylų skyriaus ikiteisminio tyrimo teisėjas išdavė nacionalinį arešto orderį, Europos arešto orderį ir tarptautinį arešto orderį dėl pirmojo apelianto, kad jis galėtų būti teisiamas aptariamoje baudžiamojoje byloje. 2019 m. lapkričio 4 d. tas pats teisėjas išdavė panašius arešto orderius dėl antrojo ir trečiosios apeliantų.

13. 2020 m. sausio 13 d. *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas) pirmininkas pateikė Parlamentui 2020 m. sausio 10 d. prašymą atšaukti pirmojo ir antrojo apeliantų parlamentinį imunitetą, perduotą to teismo Baudžiamųjų bylų skyriaus pirmininko ir pagrįstą tą pačią dieną priimta šio skyriaus ikiteisminio tyrimo teisėjo nutartimi.

14. 2020 m. vasario 10 d., po Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės išstojimo iš Europos Sąjungos 2020 m. sausio 31 d., Parlamentas konstatavo, kad trečioji apeliantė išrinkta Parlamento nare nuo 2020 m. vasario 1 d.

[5] DOGC Nr. 7449A, 2017 m. rugsėjo 6 d., p. 1.

[6] DOGC Nr. 7451A, 2017 m. rugsėjo 8 d., p. 1.

15. Tą pačią dieną *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas) pirmininkas pateikė Parlamentui apie 2020 m. vasario 4 d. prašymą atšaukti trečiosios apeliantės parlamentinį imunitetą, perduotą to teismo Baudžiamųjų bylų skyriaus pirmininko ir pagrįstą tą pačią dieną priimta šio skyriaus ikiteisminio tyrimo teisėjo nutartimi.

16. Parlamento pirmininko pavaduotojas per plenarinį posėdį pranešė apie prašymus atšaukti imunitetą ir perdavė juos Parlamento teisės reikalų komitetui (toliau – Teisės reikalų komitetas).

17. Apeliantai pateikė pastabas Parlamentui. 2021 m. sausio 14 d. jie taip pat buvo išklausyti Teisės reikalų komiteto.

18. 2021 m. vasario 23 d. Teisės reikalų komitetas pateikė išvadas A 9-0020/2021, A 9-0021/2021 ir A 9-0022/2021 dėl prašymų atšaukti apeliantų imunitetą.

19. Ginčijamais sprendimais Parlamentas patenkino šios išvados 13 ir 15 punktuose nurodytus prašymus.

B. Skundžiamas sprendimas

20. 2021 m. gegužės 19 d. apeliantai Bendrajame Teisme pareiškė ieškinį dėl ginčijamų sprendimų panaikinimo.

21. Grįsdami savo ieškinį apeliantai nurodė aštuonis pagrindus. Keturi pagrindai[7], reikšmingi pateikiant šią išvadą, iš esmės buvo grindžiami Parlamento tariamai padarytu nešališkumo ir teisingo bylos nagrinėjimo principų pažeidimu (trečiasis pagrindas), teisinio saugumo ir lojalaus bendradarbiavimo principų, teisės į veiksmingą teisminę gynybą ir teisės į gynybą pažeidimu dėl ginčijamų sprendimų neaiškumo (penktasis pagrindas), SESV 343 straipsnio, Protokolo Nr. 7 9 straipsnio ir Darbo tvarkos taisyklių 5 straipsnio 2 dalies pažeidimu, nes Parlamentas tariamai neatsižvelgė į savo įgaliojimų atšaukti Parlamento narių imunitetą apribojimus (šeštasis pagrindas), taip pat gero administravimo ir vienodo požiūrio principų pažeidimu, nes Parlamentas nepagrįstai nukrypo nuo savo ankstesnės jurisprudencijos arba padarė akivaizdžią vertinimo klaidą (septintasis pagrindas).

22. 2022 m. gegužės 24 d. Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojo nutartimi *Puigdemont i Casamajó ir kt. / Parlamentas ir Ispanija* (C-629/21 P(R), EU:C:2022:413), ginčijamų sprendimų vykdymas buvo sustabdytas.

23. Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė visus aštuonis apeliantų nurodytus pagrindus.

24. Kalbant apie trečiąjį panaikinimo pagrindą, Bendrasis Teismas iš pradžių atmetė pirmąsias tris šio pagrindo dalis, susijusias su vieno pranešėjo paskyrimu visiems trims prašymams atšaukti imunitetą nagrinėti (skundžiamo sprendimo 238 punktas), paskirtojo pranešėjo nešališkumo stoka (šio sprendimo 257 punktas) ir Teisės reikalų komiteto pirmininko nešališkumo stoka (šio sprendimo 262 punktas). Paskui Bendrasis Teismas nusprendė: kadangi šias tris trečiojo pagrindo dalis reikia atmesti, nebūtina vertinti jo ketvirtosios dalies, susijusios su Teisės reikalų komiteto darbo konfidencialumu (šio sprendimo 262 punktas).

[7] T. y. trečiasis, penktasis, šeštasis ir septintasis pagrindai.

25. Dėl penktojo panaikinimo pagrindo Bendrasis Teismas konstatavo, kad ginčijamuose sprendimuose netrūksta aiškumo dėl procedūrų, pagal kurias imunitetas buvo atšauktas (skundžiamo sprendimo 97 punktas), ir kad pagal Protokolo Nr. 7 9 straipsnio antrą pastraipą apeliantams nebuvo suteikta apsauga, atskira nuo tos, kuria jie naudojosi pagal šio protokolo 9 straipsnio pirmą pastraipą (šio sprendimo 107 punktas).

26. Kalbant apie šeštąjį ir septintąjį panaikinimo pagrindus, Bendrasis Teismas iš pradžių skundžiamo sprendimo 143 punkte atmetė šeštąjį pagrindą, kiek jis buvo grindžiamas SESV 343 straipsnio, Protokolo Nr. 7 9 straipsnio ir Darbo tvarkos taisyklių 5 straipsnio 2 dalies, taip pat apeliantų tam tikrų pagrindinių teisių pažeidimu. Paskui to sprendimo 187 punkte jis atmetė šeštąjį pagrindą, kiek jis buvo grindžiamas fakto ir teisės klaidomis, padarytomis Parlamentui nagrinėjant *fumus persecutionis*, ir septintąjį pagrindą.

C. Procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai

27. 2023 m. rugsėjo 15 d. apeliantai pateikė apeliacinį skundą dėl skundžiamo sprendimo. Parlamentas ir Ispanijos Karalystė, kuriems buvo leista įstoti į bylą Bendrojo Teismo nagrinėtoje byloje palaikyti Parlamento reikalavimus, pateikė atsiliepimus į apeliacinį skundą. Teisingumo Teismo pirmininko sprendimu šalims buvo leista pateikti dubliką ir tripliką.

28. Apeliaciniu skundu apeliantai Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą,

– panaikinti ginčijamus sprendimus arba subsidiariai – grąžinti bylą Bendrajam Teismui ir

– priteisti iš Parlamento ir Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas arba subsidiariai – atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

29. Parlamentas ir Ispanijos Karalystė Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti apeliacinį skundą ir

– priteisti iš apeliantų bylinėjimosi išlaidas.

30. Teisingumo Teismas nusprendė nagrinėti bylą nerengdamas posėdžio.

IV. Analizė

A. Dėl apeliacinio skundo

31. Grįsdami savo skundą apeliantai nurodo dešimt pagrindų. Kaip minėjau, Teisingumo Teismo pageidavimu, šioje išvadoje sutelksiu dėmesį į trečiąjį, penktąjį ir šeštąjį pagrindus, grindžiamus atitinkamai nešališkumo stoka ir imuniteto atšaukimo procedūros Parlamente teisingumu (trečiasis pagrindas), ginčijamų sprendimų neaiškumu (penktasis pagrindas) ir klaidomis, padarytomis aiškinant bei taikant su sprendimu atšaukti Parlamento nario imunitetą susijusias taisykles, pirmiausia Parlamentui nagrinėjant *fumus persecutionis* (šeštasis pagrindas). Pirmiausia išnagrinėsiu trečiąjį, vėliau – šeštąjį ir galiausiai penktąjį apeliacinio skundo pagrindus.

32. Prieš pradedant nagrinėti tris atitinkamus pagrindus, mano manymu, reikia pateikti kelias pastabas, viena vertus, dėl apeliantų suinteresuotumo kreiptis į teismą išlikimo pasibaigus devintajai kadencijai ir, kita vertus, dėl Protokolo Nr. 7 9 straipsnyje nurodyto Parlamento nario imuniteto nuo proceso bei dėl sprendimo atšaukti šį imunitetą teisminės kontrolės.

B. Dėl apeliantų suinteresuotumo kreiptis į teismą išlikimo

33. Neginčijama, kad Teisingumo Teismas, nagrinėdamas apeliacinį skundą, turi savo iniciatyva išnagrinėti skundo priimtinumo klausimą, įskaitant apeliantų suinteresuotumo kreiptis į teismą išlikimo klausimą [8]. Dėl šios bylos esu tos nuomonės, kad, atsižvelgiant į pasikeitusią apeliantų situaciją po to, kai 2024 m. liepos 15 d. pasibaigus devintajai kadencijai baigė galioti jų, kaip Parlamento narių, mandatas, Teisingumo Teismas turėtų šį klausimą išnagrinėti savo iniciatyva. Pažymėtina, kad šalys negalėjo kelti šio klausimo vykstant rašytinei proceso daliai, nes ji buvo užbaigta 2024 m. liepos 2 d., dar nepasibaigus devintajai kadencijai.

34. Šiuo klausimu primintina, kad suinteresuotumas kreiptis į teismą yra esminė ir pirmoji fizinio ar juridinio asmens ieškinio pareiškimo sąlyga [9]. Šis suinteresuotumas turi būti ieškinio pareiškimo stadijoje, antraip ieškinys bus nepriimtinas, ir išlikti iki teismo sprendimo priėmimo, antraip nebus poreikio jį priimti [10]. Toks suinteresuotumas reiškia, kad pats skundžiamo akto panaikinimas gali turėti teisinių pasekmių ir kad taip dėl ieškinio baigties gali atsirasti naudos jį pareiškusiai šaliai [11].

35. Šiomis aplinkybėmis pažymėtina, viena vertus, kad pasibaigus pirmojo ir trečiosios apeliantų, kaip Parlamento narių, mandatų galiojimui, jie 2024 m. liepos 16 d. nebesinaudoja Protokolo Nr. 7 9 straipsnyje nurodytu imunitetu. Taigi su jais susijusių ginčijamų sprendimų panaikinimas nesuteiktų jiems jokios naudos. Kita vertus, pažymiu, kad per procesą Bendrajame Teisme 2022 m. gegužės 24 d. nutartimi [12] Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojas nurodė sustabdyti ginčijamų sprendimų vykdymą, kad ši nutartis nebuvo atšaukta prieš priimant skundžiamą sprendimą ir kad, paskelbus skundžiamą sprendimą, nors per procesą Teisingumo Teisme laikinosios apsaugos priemonės nebuvo taikomos, ginčijami sprendimai bet kuriuo atveju nebuvo vykdomi iki Parlamento narių mandatų galiojimo pabaigos.

36. Taigi esu tos nuomonės, kad pirmasis ir trečioji apeliantai nebėra suinteresuoti su jais susijusių ginčijamų sprendimų [P9_TA(2021)0059 ir P9_TA(2021)0061] panaikinimu, nes jų, kaip Parlamento narių, mandatai baigė galioti, todėl jų apeliacinis skundas neteko dalyko. Vadinasi, kadangi dėl šio apeliacinio skundo baigties negali atsirasti naudos šiems apeliantams, reikia manyti, kad jų atžvilgiu dėl jo nereikia priimti sprendimo. Šiomis aplinkybėmis siūlau Teisingumo Teismui remiantis Teisingumo Teismo procedūros reglamento 149 straipsniu konstatuoti, kad dėl pirmojo ir trečiosios apeliantų pateikto apeliacinio skundo nereikia priimti sprendimo.

8 2018 m. rugsėjo 6 d. Sprendimas *Bank Mellat / Taryba* (C-430/16 P, EU:C:2018:668, 49 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

9 2015 m. rugsėjo 17 d. Sprendimas *Mory ir kt. / Komisija* (C-33/14 P, EU:C:2015:609, 58 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

10 2023 m. liepos 13 d. Sprendimas *D & A Pharma / EMA* (C-136/22 P, EU:C:2023:572, 44 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

11 2018 m. spalio 18 d. Sprendimas *Gul Ahmed Textile Mills / Taryba* (C-100/17 P, EU:C:2018:842, 37 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

12 Žr. šios išvados 22 punktą.

37. Antrojo apelianto atveju yra kitaip. Iš tikrųjų iš Bendrojo Teismo bylos *Comín i Oliveres / Parlamentas* (T-477/24) medžiagos matyti, kad 2024 m. birželio 9 d. jis buvo išrinktas dešimtosios kadencijos Parlamento nariu. Vis dėlto jo pavardės nėra Ispanijoje išrinktų kandidatų sąraše, kurį Parlamentui pateikė Ispanijos centrinė rinkimų komisija. Ši komisija pranešė Parlamentui, kad antrasis apeliantas nedavė priesaikos ar pažado gerbti Ispanijos Konstituciją, todėl ji paskelbė jam skirtą vietą Parlamente laisvą, taip pat sustabdė visų prerogatyvų, kurios jam gali būti suteiktos dėl jo pareigų, galiojimą, kol jis duos šią priesaiką ar šį pažadą [13]. Atsižvelgiant į Sprendimą *Junqueras Vies* [14], tai reiškia, kad antrasis apeliantas turi būti laikomas tebesinaudojančiu imunitetu pagal Protokolo Nr. 7 9 straipsnį ir tebėra suinteresuotas, kad su juo susijęs ginčijamas sprendimas [P9_TA(2021)0060] būtų panaikintas.

38. Atsižvelgdamas į tai, kad antrasis apeliantas tebėra suinteresuotas kreiptis į teismą, ir tam atvejui, jei Teisingumo Teismas nepritartų mano nuomonei, kad pirmasis ir trečioji apeliantai nebėra suinteresuoti kreiptis į teismą, išnagrinėsiu trečiąjį, penktąjį ir šeštąjį apeliacinio skundo pagrindus.

C. Dėl neliečiamybės ir sprendimo ją panaikinti teisminės kontrolės

39. Laikantis kontinentinėje teisėje nuo Prancūzijos revoliucijos susiformavusios tradicijos [15], Protokole Nr. 7 nurodytos dvi Parlamento narių imuniteto formos: apsauga nuo patraukimo atsakomybėn (už einant pareigas pareikštas nuomones ir balsavimą) (šio protokolo 8 straipsnis) ir neliečiamybė (apsauga nuo bet kokios sulaikymo priemonės ir patraukimo atsakomybėn už bet kokius kitus veiksmus) (šio protokolo 9 straipsnis). Ši byla susijusi su antrąja iš šių formų.

40. Nors Protokole Nr. 7 aiškiai nurodyta, kad, kitaip nei apsauga nuo patraukimo atsakomybėn, neliečiamybė gali būti panaikinta, vis dėlto jame nenustatyti esminiai kriterijai, kuriais turi būti vadovaujamasi siekiant priimti tokį sprendimą; be to, šie kriterijai nėra aiškiai nustatyti nei pirminėje teisėje, nei teisiškai privalomuose antrinės teisės aktuose. Aišku tik tai, kad Parlamento nario imuniteto panaikinimas priklauso Parlamento kompetencijai.

41. Šiomis aplinkybėmis kyla klausimas dėl Parlamento diskrecijos, kai jam pateikiamas prašymas atšaukti kurio nors iš jo narių imunitetą, apimties ir jo sprendimo teisminės kontrolės apimties. Kadangi teisės aktuose šiuo klausimu nėra gairių, atsakymo reikia ieškoti atsižvelgiant Parlamento nario imuniteto tikslą, kaip jis išaiškintas jurisprudencijoje.

42. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas, remdamasis Europos Žmogaus Teisių Teismo (toliau – EŽTT) jurisprudencija [16], jau yra nusprendęs, kad Europos Parlamento nariams suteiktais imunitetais siekiama užtikrinti šios institucijos nepriklausomumą vykdant savo uždavinius [17]. Kaip esu nurodęs savo išvadoje, pateiktoje byloje *Junqueras Vies*, nors parlamentinis imunitetas yra kiekvienam Parlamento nariui asmeniškai suteikiama apsauga, tai – ne Parlamento nario privilegija, kuria siekiama, kad jam nebūtų taikomi bendri įstatymai, o viso Parlamento apsaugos

[13] Šiuo klausimu pažymėtina, kad 2024 m. rugsėjo 12 d. antrasis apeliantas pagal SESV 263 straipsnį pareiškė ieškinį Bendrajam Teismui, užregistruotą numeriu T-477/24, dėl Europos Parlamento sprendimo nepripažinti jo Parlamento nariu, išrinktu 2024–2029 m. kadencijai. Šiam apeliantui atsiėmus ieškinį, 2024 m. lapkričio 14 d. Bendrojo Teismo aštuntosios kolegijos pirmininko nutartimi *Comín i Oliveres / Parlamentas* (T-477/24, EU:T:2024:836) ši byla buvo išbraukta iš registro.

[14] 2019 m. gruodžio 19 d. sprendimas (C-502/19, EU:C:2019:1115, rezoliucinė dalis; toliau – Sprendimas *Junqueras Vies*).

[15] Žr. mano išvadą, pateiktą byloje *Junqueras Vies* (C-502/19, EU:C:2019:958, 3 ir 4 punktai).

[16] Šiuo klausimu žr. 2016 m. gegužės 17 d. Europos Žmogaus Teisių Teismo sprendimą *Karácsony ir kiti prieš Vengriją* (CE:ECHR:2016:0517JUD004246113, 138 punktas) ir 2016 m. gruodžio 20 d. Europos Žmogaus Teisių Teismo sprendimą *Uspaskich prieš Lietuvą* (CE:ECHR:2016:1220JUD001473708, 98 punktas), minimus Sprendime *Junqueras Vies*.

[17] Sprendimas *Junqueras Vies* (84 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

sistema [18]. Šiomis aplinkybėmis iš Europos Žmogaus Teisių Teismo jurisprudencijos taip pat matyti, kad imunitetas nuo jurisdikcijos yra bendrosios teisės, reglamentuojančios baudžiamąjį persekiojimą už įtariamą nusikalstamą veiką ir nuosprendžių priėmimą, išimtis, todėl valstybės narės privalo užtikrinti, kad siaura jos taikymo sritis būtų aiškiai apibrėžta, kad politiniai atstovai negalėtų ja pasinaudoti kaip priemone išvengti teisingumo [19].

43. Atsižvelgiant į neliečiamybės, kaip sistemos, skirtos pačiam Parlamentui apsaugoti, tikslą, į nuorodų dėl esminių sąlygų, kurios turi būti įvykdytos siekiant atšaukti Parlamento nario imunitetą, nebuvimą pirminėje teisėje, taip pat į tai, kad sprendimas atšaukti imunitetą priklauso Parlamento kompetencijai, mano nuomone, reikia daryti išvadą, kad ši institucija, nagrinėdama prašymus atšaukti imunitetą, naudojasi didele diskrecija. Tai apima tiek įgaliojimus nustatyti taikytinas procesines taisykles ir esmines imuniteto atšaukimo sąlygas, tiek įgaliojimus laisvai spręsti dėl pateikto prašymo.

44. Žinoma, didelė Parlamento diskrecija negali užkirsti kelio jo sprendimų atšaukti imunitetą teisminei kontrolei. Iš tikrųjų toks sprendimas daro poveikį, viena vertus, atitinkamo Parlamento nario, kuris turėtų galėti ginti savo teises, teisinei padėčiai. Kita vertus, – asmenų, nukentėjusių nuo šio Parlamento nario veiksmų, teisei į veiksmingą teisminę gynybą.

45. Vis dėlto atsižvelgdamas į didelę Parlamento diskreciją pritariu Bendrojo Teismo jurisprudencijai [20], pagal kurią, vykdydamas sprendimo atšaukti imunitetą kontrolę, Sąjungos teismas turi patikrinti, ar buvo laikomasi procedūrinių normų, ar institucijos nustatytos faktinės aplinkybės atitinka tikrovę, ar vertinant šias faktines aplinkybes nebuvo padaryta akivaizdžios klaidos ir ar nebuvo piktnaudžiaujama įgaliojimais [21]. Iš tikrųjų tik Parlamentas yra kompetentingas įvertinti, ar, atsižvelgiant į visas svarbias faktines aplinkybes, imuniteto atšaukimas kenkia jo nepriklausomumui vykdant savo užduotį.

46. Mano nuomone, atsižvelgiant būtent į šiuos principus reikia nagrinėti minėtus tris apeliacinio skundo pagrindus.

D. Dėl apeliacinio skundo trečiojo pagrindo

47. Trečiajame pagrinde apeliantai priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad jis padarė teisės klaidą, kai nusprendė, jog Parlamentas nepažeidė jų teisės į tai, kad jų reikalai būtų tvarkomi nešališkai ir teisingai. Šį pagrindą sudaro keturios dalys, kurių pirma grindžiama vieno pranešėjo paskyrimu nagrinėti visus tris prašymus atšaukti imunitetą, antra – šio pranešėjo nešališkumo stoka, trečia – Teisės reikalų komiteto pirmininko nešališkumo stoka ir ketvirta – Teisės reikalų komitete vykdytos procedūros konfidencialumu.

[18] Žr. mano išvadą, pateiktą byloje *Junqueras Vies* (C-502/19, EU:C:2019:958, 5 punktas).

[19] 2016 m. gruodžio 20 d. Europos Žmogaus Teisių Teismo sprendimas *Uspaskich prieš Lietuvą*, CE:ECHR:2016:1220JUD001473708, 91 punktas.

[20] Žr., be kita ko, 2013 m. sausio 17 d. Sprendimą *Gollnisch / Parlamentas* (T-346/11 ir T-347/11, EU:T:2013:23, 60 punktas), 2018 m. lapkričio 8 d. Sprendimą *Troszczynski / Parlamentas* (T-550/17, EU:T:2018:754, 44 punktas), 2021 m. gruodžio 1 d. Sprendimą *Jalkh / Parlamentas* (T-230/21, EU:T:2021:848, 24 punktas) ir 2024 m. birželio 26 d. Sprendimą *Fest / Parlamentas* (T-305/23, EU:T:2024:422, 24 punktas).

[21] Bendrasis Teismas sprendimus atšaukti imunitetą kvalifikuoja kaip „politinio pobūdžio sprendimus“. Šiuo klausimu iš Ataskaitos dėl Parlamento narių imuniteto apimties ir atšaukimo, Venecijos komisijos priimtos 98-ojoje plenarinėje sesijoje (Venecija, 2014 m. kovo 21–22 d.) (toliau – Venecijos komisijos ataskaita), matyti, kad šis kvalifikavimas atitinka kvalifikavimą, nurodomą kai kuriose nacionalinės teisės sistemose (Venecijos komisijos ataskaitos 135 punktas). Kad ir kokia formuluotė būtų vartojama apibūdinant šio sprendimo pobūdį, svarbiausia yra didelė Parlamento diskrecija jį priimant.

48. Pirmiausia pažymėtina, kad procedūrą, vykstančią Parlamentui nagrinėjant prašymus atšaukti imunitetą, reglamentuoja Darbo tvarkos taisyklės, būtent jų 9 straipsnis „Su imunitetu susijusios procedūros“. Šių taisyklių 9 straipsnio 13 dalyje nurodyta, kad Teisės reikalų komitetas nustato šio straipsnio taikymo principus. Devintosios kadencijos metu šie principai buvo išdėstyti 2019 m. lapkričio 19 d. Pranešime nariams (11/2019) dėl principų, taikomų prašymams atšaukti imunitetą (toliau – Pranešimas Nr. 11/2019).

49. Šiuo klausimu pažymėtina, kad Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, jog vienas iš pranešimų, pakeistų Panešimu Nr. 11/2019, t. y. 2003 m. birželio 6 d. Pranešimas Nr. 11/2003, kurį priėmė Parlamento Teisės ir vidaus rinkos komitetas, nebuvo teisiškai privalomas [22]. Mano nuomone, tas pats taikytina ir Pranešimui Nr. 11/2019. Iš tikrųjų tai yra vidaus aktas, kuris reglamentuoja Teisės reikalų komiteto darbo organizavimą ir kuris nesaisto Parlamento. Vis dėlto į šį aktą galima atsižvelgti vertinant procedūros, užbaigiamos priimant sprendimą atšaukti imunitetą, teisėtumą. Pranešime Nr. 11/2003 išdėstyta Teisės reikalų komiteto, atsakingo už prašymo atšaukti imunitetą nagrinėjimą ir Parlamento sprendimo projekto parengimą, taikoma praktika. Be to, šis pranešimas skirtas Parlamento nariams, todėl yra ne tik informacijos apie tai, kaip Teisės reikalų komitetas sprendžia imuniteto klausimus, šaltinis, bet ir dokumentas, galintis sukelti jiems teisėtų lūkesčių, susijusių su jų procesinėmis teisėmis.

50. Darbo tvarkos taisyklėse ir Pranešime Nr. 11/2019 nustatytos taisyklės, taip pat tai, kaip jas taiko Parlamentas, turi atitikti pirminę teisę. Šiuo klausimu primintina, kad pagal teisę į gerą administravimą, įtvirtintą Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 41 straipsnyje, kiekvienas asmuo turi teisę, be kita ko, į tai, kad Sąjungos institucijos jo reikalus tvarkytų nešališkai ir teisingai. Šios nuostatos taikymo imuniteto atšaukimo procedūroms, mano nuomone, negalima atmesti [23].

51. Dėl nešališkumo reikalavimo pažymėtina, kad jis apima, pirma, subjektyvų nešališkumą, reiškiantį, kad nė vienas bylą nagrinėjantis atitinkamos institucijos pareigūnas neturi reikšti šališkumo ar asmeninio palankumo, ir, antra, objektyvų nešališkumą, reiškiantį, kad institucija turi suteikti pakankamas garantijas, kad neliktų jokių teisėtų abejonių dėl šališkumo [24].

52. Vis dėlto manau, kad bylų dėl imuniteto atveju, nustatant tikslų teisės į nešališką jų nagrinėjimą turinį, reikia atsižvelgti į bylos tikslą ir santykius, iš esmės esančius tarp asmenų, atsakingų už bylų nagrinėjimą, ir atitinkamo asmens. Šiuo klausimu pirmiausia pažymėtina, kad vykstant kiekvienai imuniteto atšaukimo procedūrai tarp atitinkamo asmens ir asmenų, veikiančių institucijos, kompetentingos priimti sprendimą, vardu, iš esmės yra ypatingas ryšys. Iš tikrųjų tokiais atvejais Parlamentas, kuris turi nuspręsti dėl vieno iš savo narių teisės, yra politinio, o ne teisminio pobūdžio institucija. Parlamentui būdinga tai, kad jo nariai, priklausantys skirtingoms politinėms frakcijoms, ideologiniu požiūriu prieštarauja vieni kitiems, taigi nuolat konfliktuoja politiniais klausimais. Be to, priimti sprendimus panaikinti parlamentinį imunitetą kompetentingas tik Parlamentas. Taigi jie turi būti priimami laikantis šios institucijos sprendimų priėmimo tvarkos, t. y. balsuojant visiems Parlamento nariams. Tai reiškia, kad net ir kitais nei politiniai klausimais konfliktuojantys Parlamento nariai turi galimybę dalyvauti priimant galutinį sprendimą dėl Parlamento nario imuniteto atšaukimo.

[22] 2020 m. rugsėjo 17 d. Sprendimas *Troszczynski / Parlamentas* (C-12/19 P, EU:C:2020:725, 25 punktas).

[23] Šiuo klausimu žr. 2022 m. gegužės 24 d. Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojo nutartį *Puigdemont i Casamajó ir kt. / Parlamentas ir Ispanija* (C-629/21 P(R), EU:C:2022:413, 193 ir 194 punktai).

[24] 2024 m. vasario 1 d. Sprendimas *Scania ir kt. / Komisija* (C-251/22 P, EU:C:2024:103, 70 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

53. Vadinasi, Parlamento nariams, nagrinėjantiems bylas dėl imuniteto, negalima taikyti tokio paties nešališkumo kriterijaus, koks taikomas teismams arba administracinėms institucijoms, nagrinėjantiems privačių asmenų bylas. Iš tikrųjų nustatant Parlamento nariams, atsakingiems už sprendimo atšaukti imunitetą parengimą, reikalavimus, panašius į tuos, kurie taikomi teisėjams ar administracinių institucijų vardu veikiantiems asmenims, kiek tai susiję su objektyviu nešališkumu, nebūtų atsižvelgiama į Parlamento specifiką ir imuniteto atšaukimo procedūros pobūdį.

54. Šiomis aplinkybėmis manau, kad vien politinio pobūdžio ginčai tarp asmenų, atsakingų už imuniteto atšaukimo procedūros vykdymą, ir asmenų, kuriems taikomos šios procedūros, turi būti laikomi nereikšmingais vertinant pirmųjų iš šių asmenų objektyvų nešališkumą. Tas pats taikytina ir asmenims, atsakingiems už prašymo atšaukti imunitetą nagrinėjimą arba Teisės reikalų komiteto darbo organizavimą. Iš tikrųjų šie asmenys turi ne priimti sprendimą dėl tokio prašymo, o kartu su kitais Teisės reikalų komiteto nariais parengti šio sprendimo pasiūlymą, kuris vėliau pateikiamas Parlamentui svarstyti ir dėl jo balsuoti. Jei nėra numatyta, kad politiniais klausimais nesutariantiems Parlamento nariams turi būti draudžiama jame balsuoti dėl prašymo atšaukti Parlamento nario imunitetą, tokiu nesutarimu juo labiau negalima pateisinti Parlamento narių, atsakingų už tokio prašymo nagrinėjimą ir Teisės reikalų komiteto darbo organizavimą, nušalinimo.

1. Dėl trečiojo pagrindo pirmos dalies

a) Šalių argumentai

55. Apeliantai tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 229–238 punktuose nusprendė, kad nebuvo pažeistas procedūros nešališkumo ir teisingumo principas, nors visiems trims prašymams atšaukti imunitetą nagrinėti buvo paskirtas vienas pranešėjas. Jų teigimu, taip Parlamentas nepaisė Pranešimo Nr. 11/2019 6 ir 8 punktų ir pažeidė Chartijos 41 straipsnio 1 dalį ir 39 straipsnio 2 dalį, atsižvelgiant, be kita ko, į pranešėju paskirto asmens nešališkumo stoką. Jie nurodo, kad vienintelis prie Pranešimo Nr. 1/2020 pridėtas dokumentas buvo 2019 m. spalio 14 d. *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas) sprendimas ir kad Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus, kvalifikuodamas šį sprendimą kaip „pridedamą pranešimą“. Be to, apeliantai nesutinka su Bendrojo Teismo išvadomis, pateiktomis skundžiamo sprendimo 237 punkte, pagal kurias Pranešimo Nr. 11/2019 6 ir 8 punktuose nėra įtvirtinta Parlamento narių teisė. Šiuo klausimu jie tvirtina, kad jei kiekvienai imuniteto bylai būtų buvęs paskirtas atskiras pranešėjas, bent vienas iš jų būtų galėjęs būti nešališkas. Jų teigimu, pagal Chartijos 52 straipsnio 1 dalį tik aiški nuostata, priimta remiantis Darbo tvarkos taisyklių 9 straipsnio 13 dalimi, leidžia Parlamentui paskirti vieną pranešėją.

56. Parlamentas, šiuo klausimu palaikomas Ispanijos Karalystės, prašo atmesti šią trečiojo pagrindo dalį ir mano, kad ji nepriimtina dėl nepakankamo motyvavimo, nes apeliantai nenurodė, kokia buvo Bendrojo Teismo argumentavimo klaida, tik pateikė savo pačių aiškinimą. Parlamentas teigia, kad, jei ši dalis būtų priimtina, ji būtų nepagrįsta, nes Bendrasis Teismas teisės klaidos nepadarė. Be to, Parlamento nuomone, skundžiamo sprendimo 237 punkte pateiktos Bendrojo Teismo išvados yra papildomo pobūdžio, todėl su šiuo punktu susijęs argumentas neturi reikšmės.

b) Vertinimas

57. Pirmiausia Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 232 punkte išdėstė Pranešimo Nr. 11/2019 6–8 punktų turinį. Iš jo matyti, kad šio pranešimo 6 punkte nurodyta, jog kompetentingas komitetas paskiria pranešėją „kiekvienam prašymui atšaukti imunitetą“. Pagal šio pranešimo 7 punktą kiekviena frakcija turi paskirti narį, kuris tampa nuolatiniu pranešėju imuniteto bylose ir atlieka koordinatoriaus funkcijas, „siekiant užtikrinti, kad imuniteto bylas nagrinėtų patyrę Parlamento nariai“. Šio pranešimo 8 punkto pirmame sakinyje nurodyta, kad kiekvienoje imuniteto byloje pranešėjo pareigos skiriamos pagal lygybės principu grindžiamą frakcijų rotacijos sistemą [25].

58. Paskui Bendrasis Teismas, viena vertus, skundžiamo sprendimo 236 punkte konstatavo, kad, kalbant apie Pranešimo Nr. 11/2019 8 punkte nustatytą pranešėjų skyrimo pagal lygybės principu grindžiamą frakcijų rotacijos sistemą, ji negali būti aiškinama taip, kad pagal ją draudžiama pavesti vieninteliam pranešėjui nagrinėti kelias susijusias imuniteto bylas, kai, kaip nagrinėjamu atveju, prašymai atšaukti imunitetą pateikiami dėl Parlamento narių, kuriems iškelta ta pati baudžiamoji byla. Kita vertus, jis šio sprendimo 237 punkte pridūrė, kad Pranešimo Nr. 11/2019 8 punkte Parlamento narių teisė nėra įtvirtinta.

59. Priešingai, nei teigia Parlamentas, esu tos nuomonės, kad apeliacinio skundo trečiojo pagrindo pirma dalis yra priimtina tiek, kiek ji susijusi su Bendrojo Teismo teisės klaida aiškinant Pranešimo Nr. 11/2019 6 ir 8 punktus. Iš tikrųjų pirmojoje instancijoje nagrinėti teisės klausimai gali būti iš naujo aptariami vykstant apeliaciniam procesui, jeigu apeliantas ginčija tai, kaip Bendrasis Teismas išaiškino ar taikė Sąjungos teisę [26]. Vis dėlto ši dalis yra nepagrįsta, nes Bendrasis Teismas šiuos punktus išaiškino teisingai.

60. Pažymėtina, kad pirmojoje dalyje apeliantai, be kita ko, teigia, kad jų bylų paskyrimas vienam pranešėjui lėmė procedūros nešališkumo pažeidimą. Vis dėlto savo apeliaciniame skunde jie ne nurodo ryšį tarp vieno pranešėjo paskyrimo ir procedūros nešališkumo, o apsiriboja argumentais, susijusiais su paskirto asmens nešališkumo stoka, kuri nėra trečiojo pagrindo pirmos dalies dalykas. Nagrinėjant šią dalį šie argumentai neturi reikšmės. Vis dėlto niekas netrukdo įvertinti sprendimo paskirti tris bylas vienam pranešėjui procedūros teisingumo požiūriu.

61. Šiuo klausimu manau, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 236 punkte nepadarė teisės klaidos. Pritariu jo vertinimui, kad pagal Pranešimo Nr. 11/2019 6 ir 8 punktus nedraudžiama skirti vieno pranešėjo dėl kelių bylų, susijusių su prašymu atšaukti imunitetą. Šiuose punktuose nurodyta, kad kiekvienai imuniteto bylai skiriamas pranešėjas ir kad bylos pranešėjams paskirstomos pagal lygybės principu grindžiamą frakcijų rotacijos sistemą, taigi juose nustatoma ne griežta bylų paskirstymo sistema, o bendra Teisės reikalų komiteto darbo organizavimo taisyklė. Iš jų pirmiausia nematyti, kad būtų draudžiama tam pačiam pranešėjui paskirti glaudžiai susijusių imuniteto bylų dėl jų tarpusavio ryšio, taip pat pažymėtina, kad patikint tokių bylų nagrinėjimą tam pačiam pranešėjui proceso metu užtikrinamas vienodas požiūris į asmenis, kurių situacija panaši ar net identiška.

[25] Pranešimo Nr. 11/2019 8 punkto antras sakinys nėra reikšmingas nagrinėjant probleminius aspektus, kurie yra apeliacinio skundo trečiojo pagrindo pirmos dalies dalykas. Vis dėlto jis turi reikšmės nagrinėjant šio pagrindo antrą dalį ir bus aptartas kitame skirsnyje.

[26] 2022 m. gruodžio 22 d. Sprendimas *Parlamentas / Moi* (C-246/21 P, EU:C:2022:1026, 35 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

62. Galiausiai dėl tariamo šioje dalyje pateiktų įrodymų iškraipymo manau, kad šis argumentas yra nereikšmingas, nes susijęs ne su vieno pranešėjo paskyrimu, o su pranešėjo nešališkumu. Kaip minėta [27], argumentas, grindžiamas paskirto pranešėjo nešališkumo stoka, nagrinėjant šią dalį neturi reikšmės.

63. Argumentą, susijusį su skundžiamo sprendimo 237 punktu, reikia atmesti, nes šiame punkte pateikiamas dėl išsamumo suformuluotas teiginys. Iš tikrųjų Teisingumo Teismas iš karto atmeta priekaištus dėl papildomų Bendrojo Teismo sprendimo motyvų, nes jie negali lemti jo panaikinimo [28].

64. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pirmojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti.

2. Dėl trečiojo pagrindo antros dalies

a) Šalių argumentai

65. Apeliantai teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 244–257 punktuose atmetė kaip nepagrįstą jų argumentą, grindžiamą pranešėjo nešališkumo stoka, taip pažeisdamas Chartijos 41 straipsnio 1 dalį ir 39 straipsnio 2 dalį bei iš Pranešimo Nr. 11/2019 8 punkto kylančius principus. Šioje dalyje jie pateikia penkis priekaištus.

66. Pateikdami pirmąjį priekaištą apeliantai teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 245 ir 246 punktuose pripažino, jog to, kad pranešėjas priklauso tai pačiai frakcijai kaip ir partija VOX, kuri iškėlė jiems baudžiamąją bylą, nepakanka, kad objektyviai kiltų pagrįstų įtarimų dėl šio pranešėjo galimo šališkumo.

67. Pateikdami antrąjį priekaištą apeliantai teigia, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 247–251 punktuose nepagrįstai atsisakė pripažinti, jog tai, kad pranešėjas pirmininkavo viešam posėdžiui Parlamente, kuriame palaikė šūkį „*Puigdemont – į kalėjimą*!“, įrodo jo šališkumą ar bent jau kelia dėl to abejonių. Šis atsisakymas – tai įrodymų iškraipymo rezultatas.

68. Pateikdami trečiąjį priekaištą apeliantai teigia, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 253 ir 254 punktuose nepagrįstai atmetė kaip nepriimtiną įrodymą – interviu su pranešėju, paskelbtu Bulgarijos laikraštyje, remdamasis tuo, kad jie nepagrindė vėlavimo šį interviu pateikti. Bendrasis Teismas taip pat neįvykdė pareigos motyvuoti, nes nenurodė priežasties, dėl kurios nusprendė, kad apeliantų paaiškinimas, kad jie apie šį interviu sužinojo tik po ieškinio dėl panaikinimo pareiškimo, buvo nepakankamas.

69. Pateikdami ketvirtąjį priekaištą apeliantai teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 255 punkte pripažino, kad jame paminėti ir kiti pirma nurodyti įrodymai neleidžia konstatuoti, kad pranešėjas nebuvo nešališkas, o tai irgi reiškia įrodymų iškraipymą.

70. Pateikdami penktąjį priekaištą apeliantai teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes skundžiamo sprendimo 256 punkte tvirtino, kad jie nenurodė pranešėjo „asmeninio“ intereso.

[27] Žr. šios išvados 60 punktą.

[28] 2024 m. kovo 7 d. Sprendimas *Nevinnomysskiy Azot ir NAK „Azot“ / Komisija* (C-725/22 P, EU:C:2024:217, 94 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

71. Parlamentas, palaikomas Ispanijos Karalystės, prašo šią trečiojo pagrindo dalį atmesti. Pirmiausia jis mano, kad pranešėjo priklausymas frakcijai, politiniu požiūriu prieštaraujančiai Parlamento nariui, dėl kurio pateiktas prašymas atšaukti imunitetą, nesuteikia pagrindo abejoti šio pranešėjo nešališkumu. Be to, ši institucija teigia, kad antrasis priekaištas yra nepriimtinas, nes juo iš tikrųjų siekiama, kad būtų iš naujo įvertintos faktinės aplinkybės, ir bet kuriuo atveju jis yra nepagrįstas. Parlamentas taip pat prašo atmesti trečiąjį priekaištą, grindžiamą įrodymu, susijusiu su atitinkamu interviu, ir pareigos motyvuoti neįvykdymu. Galiausiai ši institucija mano, kad ketvirtasis ir penktasis priekaištai yra nepriimtini ir bet kuriuo atveju – nepagrįsti.

b) Vertinimas

72. Pirma, dėl pirmojo priekaišto pažymėtina, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 245 ir 246 punktuose konstatavo, jog tai, kad pranešėjas priklauso Europos konservatorių ir reformistų frakcijai, iš esmės neturi reikšmės vertinant jo nešališkumą, neatsižvelgiant į tai, kad politinės partijos VOX nariai, inicijavę baudžiamąją bylą, kuria grindžiami prašymai atšaukti imunitetą, priklauso šiai frakcijai.

73. Esu tos nuomonės, kad Bendrasis Teismas, vertindamas šį priekaištą, nepadarė teisės klaidos. Iš tikrųjų, viena vertus, Parlamentas, paskirdamas pranešėju asmenį, priklausantį kitai frakcijai nei ta, kuriai priklauso Parlamento nariai, dėl kurių pateiktas prašymas atšaukti imunitetą, nepažeidė jokios vidaus taisyklės, susijusios su tokių prašymų nagrinėjimu. Dar svarbiau, kad šiuo paskyrimu jis nepažeidė Pranešimo Nr. 11/2019 8 punkto antro sakinio, pagal kurį, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo, pranešėjas imuniteto byloje neturi nei priklausyti tai pačiai frakcijai kaip ir Parlamento narys, dėl kurio pateiktas prašymas, nei būti išrinktas toje pačioje valstybėje narėje. Ši taisyklė nereiškia, kad draudžiama pranešėju skirti asmenį, priklausantį frakcijai, prieštaraujančiai tai frakcijai, kuriai priklauso atitinkamas Parlamento narys. Jei taip būtų, ir atsižvelgiant į politinį konflikto, kuris iš esmės egzistuoja tarp skirtingoms frakcijoms priklausančių Parlamento narių, pobūdį, kiltų pavojus, kad tam tikrais atvejais nė vienas iš nuolatinių pranešėjų nebūtų laikomas tinkamu atlikti šią funkciją.

74. Kita vertus, tiesa, kad apeliantų argumentai grindžiami ne tiesiog pranešėjo priklausymu priešingų pažiūrų besilaikančiai frakcijai, bet jo priklausymu tai pačiai frakcijai kaip ir partija VOX, viena iš baudžiamosios bylos apeliantams, dėl kurios pateikti prašymai atšaukti imunitetą, iniciatorių. Vis dėlto manau, kad Bendrasis Teismas nepadarė klaidos, kai nusprendė, jog vien šios aplinkybės nepakanka daryti išvadą, kad buvo pažeistas pranešėjo nešališkumo reikalavimas. Iš tikrųjų negalima manyti, kad skirtingas nacionalines partijas, priklausančias tai pačiai frakcijai Parlamente, sieja tokie stiprūs ryšiai, kad pranešėjo, priklausančio tai pačiai frakcijai, kaip ir partija VOX, požiūris į apeliantus turi būti laikomas nulemtu pastarųjų ir partijos VOX santykių. Taigi esu tos nuomonės, kad partijos VOX politinis interesas siekiant, kad apeliantai būtų patraukti baudžiamojon atsakomybėn, negali būti laikomas aplinkybe, keliančia konkrečių abejonių dėl pranešėjo nešališkumo.

75. Antra, kalbant apie antrąjį ir ketvirtąjį priekaištus, pažymėtina, kad Bendrasis Teismas, viena vertus, skundžiamo sprendimo 249 punkte konstatavo, kad pranešėjas 2019 m. kovo 6 d. dalyvavo paties organizuotame ir Parlamento patalpose įvykusiame renginyje, per kurį politinės partijos VOX Generalinis sekretorius pasakė kalbą tema „Cataluña es España“ („Katalonija yra Ispanija“). Šis savo kalbą baigė žodžiais „Viva España, viva Europa y Puigdemont a prisión“ („Tegyvuoja Ispanija, tegyvuoja Europa, o Puigdemont – į kalėjimą“). Šio sprendimo 250 ir 251 punktuose Bendrasis Teismas taip pat konstatavo, kad šiame renginyje (būsimas) pranešėjas, nors sėdėjo prie kalbėtojų stalo, nekalbėjo ir kad šios jo pozicijos dėl politinės padėties Katalonijoje

pareiškimo negali pakakti nešališkumo principo pažeidimui apibūdinti. Kita vertus, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 255 punkte nurodė, kad įvairios politinės partijos VOX reakcijos po ginčijamų sprendimų priėmimo ar aplinkybė, kad pranešėjui buvo paskirta administracinė nuobauda, nėra pagrindas teigti, kad jis nebuvo nešališkas.

76. Pareikšdami antrąjį ir ketvirtąjį priekaištus apeliantai iš esmės pateikia savo pačių aiškinimą dėl tam tikrų faktinių aplinkybių. Faktinių aplinkybių vertinimas nėra Teisingumo Teismo kontrolei pateiktinas teisės klausimas, nebent būtų iškraipyti Bendrajam Teismui pateikti įrodymai [29]. Vis dėlto įrodymų iškraipymas konstatuotinas, kai, nesiremiant naujais įrodymais, egzistuojančių įrodymų vertinimas yra akivaizdžiai klaidingas arba aiškiai prieštarauja juose pateiktai formuluotei. Toks iškraipymas turi būti akivaizdžiai matomas iš bylos medžiagoje esančių dokumentų, neatliekant faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimo iš naujo [30].

77. Nagrinėjamu atveju, nors apeliantai formaliai priekaištauja Bendrajam Teismui iškraipius įrodymus, reikia konstatuoti, kad prisidengdami šiuo teiginiu jie iš tikrųjų siekia, kad būtų iš naujo išnagrinėti pirmojoje instancijoje šiuo klausimu pateikti argumentai, nenurodydami, kaip Bendrasis Teismas akivaizdžiai klaidingai įvertino faktines aplinkybes ir įrodymus. Taigi šie priekaištai yra nepriimtini.

78. Tiesa, pagal suformuotą jurisprudenciją Bendrajam Teismui nustačius ar įvertinus faktines aplinkybes pagal SESV 256 straipsnį Teisingumo Teismas yra kompetentingas patikrinti tik šių aplinkybių teisinį kvalifikavimą ir teisines išvadas, kurios jomis remiantis buvo padarytos [31]. Šiuo klausimu manau, kad Bendrojo Teismo atliktas faktinių aplinkybių kvalifikavimas nėra klaidingas. Pirmiausia, vien priklausymo tai pačiai frakcijai kaip ir partija VOX nepakanka, kad būtų galima suabejoti pranešėjo nešališkumu. Toliau pažymėtina, kad, kaip nurodo Parlamentas, aptariamas renginys vyko dar aštuntosios kadencijos metu, likus daugiau nei dviem mėnesiams iki rinkimų, per kuriuos buvo išrinkti apeliantai, ir daugiau nei šešiems mėnesiams iki arešto orderių, nurodytų prašymuose atšaukti imunitetą, išdavimo. Nors pranešėjas dalyvavo renginyje, iš tikrųjų susijusiame su politine padėtimi Katalonijoje, dėl aplinkybių, aptariamų baudžiamojoje byloje, dėl kurios pateikti prašymai atšaukti imunitetą, šio renginio kontekstas nebuvo susijęs su apeliantų, kaip Parlamento narių, statusu. Galiausiai, kaip ir Bendrasis Teismas, manau, kad politinės partijos VOX narių reakcijos po ginčijamų sprendimų priėmimo ar aplinkybė, kad pranešėjui buvo paskirta administracinė nuobauda, nėra pagrindas teigti, kad jis nebuvo nešališkas.

79. Trečia, dėl penktojo priekaišto pažymėtina, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 256 punkte konstatavo, kad apeliantai nei neteigė, jog pranešėjas buvo patekęs į interesų konfliktą, nei nurodė asmeninius pranešėjo interesus, kurie galėtų paveikti jo nešališkumą atliekant savo pareigas. Apeliantai taip pat nenurodė jokio pranešėjo pareiškimo, kuris rodytų, kad jis pareigas atliko turėdamas asmeninį išankstinį nusistatymą, atsiejamą nuo jo politinės ideologijos.

80. Apeliantai nepateikia jokių argumentų savo priekaištams pagrįsti, teigia, kad objektyvaus nešališkumo stoka yra pakankama siekiant taikyti Chartijos 41 straipsnio 1 dalį ir 39 straipsnio 2 dalį, ir apsiriboja nuorodomis į aplinkybes, minimas reiškiant kitus priekaištus. Taigi šis priekaištas yra nepriimtinas, nes nepakankamai pagrįstas.

[29] 2024 m. gruodžio 12 d. Sprendimas *DD / FRA* (C-680/22 P, EU:C:2024:1019, 34 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[30] 2024 m. gruodžio 12 d. Sprendimas *DD / FRA* (C-680/22 P, EU:C:2024:1019, 35 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[31] 2019 m. gruodžio 11 d. Sprendimas *Mytilinaios Anonymos Etairia – Omilos Epicheiriseon* (C-332/18 P, EU:C:2019:1065, 149 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

81. Galiausiai, ketvirta, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 253 ir 254 punktuose atmetė kaip nepriimtiną įrodymą – interviu su pranešėju, paskelbtu Bulgarijos laikraštyje, remdamasis tuo, kad šis dokumentas buvo pateiktas dublike, o pavėlavimo jį pateikti apeliantai nepagrindė, nors jis buvo paskelbtas kitą dieną po ginčijamų sprendimų priėmimo, taigi iki ieškinio pareiškimo.

82. Šiuo klausimu pažymėtina, kad, priešingai, nei teigia apeliantai, iš Bendrojo Teismo procedūros reglamento 85 straipsnio 1 ir 2 dalių matyti, kad, jei šalis pavėluotai pateikia įrodymus, ji turi pagrįsti vėlavimą [32]. Sąjungos teismas turi įgaliojimus patikrinti, ar priežastis, dėl kurios vėluojama pateikti įrodymus, yra pagrįsta, ir, jei šis pavėluotas pateikimas nėra pakankamai teisiškai pateisintas ar pagrįstas, turi įgaliojimus neatsižvelgti į įrodymus [33]. Suinteresuotojo asmens pateikti motyvai leidžia jam vykdyti šią kontrolę. Šiuo atveju dublike apeliantai, pristatydami pateiktų įrodymų turinį, tik nurodė, kad sužinojo apie aptariamą interviu po to, kai buvo pareikštas ieškinys dėl panaikinimo. Jei šis pareiškimas turėtų būti laikomas pavėluoto nagrinėjamo įrodymo pateikimo pateisinimu, reikia konstatuoti, kad jame nėra jokių duomenų, leidžiančių patikrinti vėlavimo motyvo pagrįstumą. Vis dėlto tai įrodymas, egzistavęs nuo kitos dienos po ginčijamų sprendimų priėmimo, su kuriuo plačioji visuomenė galėjo susipažinti.

83. Todėl manau, kad Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai nusprendė, jog pateiktas įrodymas yra nepriimtinas. Negalima konstatuoti ir to, kad Bendrasis Teismas neįvykdė pareigos motyvuoti, nes, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 254 punkto, jis nurodė, kad pavėluotas šio įrodymo pateikimas nebuvo pagrįstas ir kad interviu buvo paskelbtas iki ieškinio pareiškimo.

84. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, trečiojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti.

3. Dėl trečiojo pagrindo trečios dalies

a) Šalių argumentai

85. Apeliantai teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 259–261 punktuose atmetė jų argumentą, grindžiamą Teisės reikalų komiteto pirmininko nešališkumo stoka. Jie tvirtina, kad savo ieškinio dėl panaikinimo 144 ir 145 punktuose pakankamai nurodė visus reikšmingus elementus. Jų nuomone, neatsižvelgdamas į ieškinio dėl panaikinimo prieduose aprašytus elementus ir tiksliai nepaaiškindamas, kurie iš jų argumentų yra nepriimtini, Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus, pažeidė teisę į veiksmingą teisminę gynybą ir teisę į gynybą, taip pat neįvykdė pareigos motyvuoti.

86. Parlamentas, šiuo klausimu palaikomas Ispanijos Karalystės, prašo šią trečiojo pagrindo dalį atmesti ir mano, kad pateikti argumentai yra arba nepriimtini, arba nepagrįsti. Be to, jis Teisingumo Teismo prašo atmesti apeliantų argumentus, susijusius su Bendrojo Teismo analize, pateikta skundžiamo sprendimo 261 punkte, pakeičiant motyvus, ir teigia, kad, priešingai, nei Bendrasis Teismas nurodė šio sprendimo 260 punkte, ieškinyje nebuvo pakankamai išplėtoti argumentai, susiję su strategija, kurios tariamai laikėsi Teisės komiteto pirmininkas, siekdamas neleisti apeliantams užimti vietų Parlamente.

[32] Žr. 2020 m. rugsėjo 16 d. Sprendimą *BP / FRA* (C-669/19 P, EU:C:2020:713, 41 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[33] Žr. 2020 m. rugsėjo 16 d. Sprendimą *BP / FRA* (C-669/19 P, EU:C:2020:713, 41 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

b) Vertinimas

87. Pirma, skundžiamo sprendimo 259 punkte Bendrasis Teismas atmetė kaip nepriimtinus apeliantų argumentus, susijusius su Teisės reikalų komiteto pirmininko nešališkumo stoka. Šie argumentai išdėstyti ieškinio prieduose, bet jie nėra aiškiai pateikti pačiame ieškinyje. Tai pirmiausia pasakytina apie argumentą dėl šio pirmininko Ispanijos pilietybės ir tam tikrus argumentus dėl jo elgesio.

88. Mano nuomone, dėl to Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos.

89. Iš tikrųjų pažymėtina, kad apeliantai ieškinio dėl panaikinimo 144 punkte apsiribojo konstatavimu, kad Teisės reikalų komiteto pirmininkas nesuteikė jokios nešališkumo garantijos dėl priežasčių, išsamiai išvardytų rašytinėse pastabose, pateiktose ieškinio A.31, A.32 ir A.33 prieduose bei A.44 priedo 267–281 punktuose.

90. Atsižvelgiant į šio ieškinio dėl panaikinimo punkto turinį primintina, kad iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, jog sąvoka „pagrindų santrauka“, kuri turi būti nurodyta bet kuriame ieškinyje, kaip tai suprantama pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnį, Bendrajam Teismui taikomą pagal šio statuto 53 straipsnio pirmą pastraipą, ir pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 76 straipsnio d punktą, reiškia, kad ieškinyje turi būti nurodyta pagrindo, kuriuo grindžiamas ieškinys, esmė. Taigi tam, kad ieškinys Bendrajame Teisme būtų priimtinas, būtina, be kita ko, kad svarbiausios faktinės ir teisinės aplinkybės, kuriomis jis grindžiamas, būtų bent jau trumpai, bet nuosekliai ir suprantamai nurodytos pačiame ieškinio tekste. Vien įrodomoji ir pagalbinė priedų funkcija reiškia, kad, jei prie ieškinio pridėtame dokumente yra nurodytos teisinės ar faktinės aplinkybės, kuriomis grindžiami tam tikri ieškinyje nurodyti pagrindai, šios aplinkybės turi būti paminėtos pačiame ieškinio, prie kurio pridedamas šis dokumentas, tekste arba bent jau iš ieškinio pakankamai aiškiai nustatomos [34].

91. Šiomis aplinkybėmis, kadangi apeliantai savo ieškinyje nenurodė priežasčių, dėl kurių, kaip jie mano, Teisės reikalų komiteto pirmininkas nesuteikė jokios nešališkumo garantijos, Bendrasis Teismas pagrįstai atmetė šiuos argumentus kaip nepriimtinus. Taip pat reikia atmesti jų argumentus, susijusius su įrodymų iškraipymu, jų teisės į veiksmingą teisminę gynybą ir teisės į gynybą pažeidimu, taip pat Bendrojo Teismo pareigos motyvuoti neįvykdymu, grindžiamus tuo, kad nebuvo išnagrinėta atitinkamuose prieduose pateikta informacija.

92. Antra, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 261 punkte atmetė kaip nepagrįstą argumentą, susijusį su tariamu Teisės reikalų komiteto pirmininko priešiškumu ir strategija, kurios tariamai buvo laikomasi siekiant sutrukdyti apeliantams užimti savo vietas Parlamente. Bendrojo Teismo teigimu, šios tariamos iniciatyvos buvo ne šio pirmininko, o partijos, kuriai jis priklauso.

93. Šis skundžiamo sprendimo punktas susijęs su ieškinio dėl panaikinimo 145 punktu, kuriame apeliantai tik nurodė, kad Teisės komiteto pirmininkas ir partija, kuriai jis priklauso, buvo labai priešiškai nusiteikę jų atžvilgiu, kartu tvirtindami, kad pirmininkas laikėsi strategijos, kuria siekė sutrukdyti jiems užimti savo vietas Europos Parlamente.

[34] Šiuo klausimu žr. 2022 m. kovo 3 d. Sprendimą *WV / SEAE* (C-162/20 P, EU:C:2022:153, 67–69 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).

94. Pritariu Parlamento nuomonei, kad apeliantų teiginiai ieškinio dėl panaikinimo 145 punkte yra labai lakoniški ir nepakankamai išplėtoti, kad būtų priimtini. Taigi kyla klausimas, ar reikia patenkinti Parlamento prašymą pakeisti motyvus.

95. Pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją tam, kad prašymas pakeisti motyvus būtų priimtinas, turi būti suinteresuotumas pateikti tokį prašymą, t. y. galimybė, kad dėl prašymo nagrinėjimo baigties jį pateikusi šalis gaus naudos. Taip gali būti tuo atveju, kai prašymu pakeisti motyvus ginamasi nuo tam tikro pagrindo, kurį nurodė ieškovas [35].

96. Kadangi toks Parlamento suinteresuotumas yra, siūlau Teisingumo Teismui pakeisti skundžiamo sprendimo motyvus ir nuspręsti, kad apeliantų argumentai, pateikti ieškinio dėl panaikinimo 145 punkte, taip pat nepriimtini, nes ieškinyje jie nebuvo pakankamai išplėtoti. Taigi priekaištą, grindžiamą pareigos motyvuoti neįvykdymu, nes nebuvo aiškiai nurodyti nepriimtini elementai, taip pat reikėtų atmesti kaip nereikšmingą, kadangi visus elementus reikia atmesti kaip nepriimtinus.

97. Tam atvejui, jei Teisingumo Teismas nepritartų mano pasiūlymui šiuo klausimu, norėčiau pridurti, kad galimi Teisės reikalų komiteto pirmininko ir partijos, kuriai jis priklauso, veiksmai, kuriais siekiama užkirsti kelią apeliantams užimti savo vietas Parlamente, mano nuomone, kyla vien iš politinio pobūdžio konflikto, kurio buvimo nepakanka nešališkumo principo pažeidimui konstatuoti [36].

98. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, trečiojo pagrindo trečią dalį reikia atmesti.

4. Dėl trečiojo pagrindo ketvirtos dalies

a) Šalių argumentai

99. Apeliantai teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą kartu su motyvavimo klaida, taip pat teisės į veiksmingą teisminę gynybą bei teisės į gynybą pažeidimą, nes neteisingai aiškino ieškinio trečiojo pagrindo ketvirtą dalį ir nusprendė, kad ją reikia atmesti. Jų nuomone, ši dalis yra atsieta nuo dviejų pirmesnių dalių. Jie tvirtina ieškinyje dėl panaikinimo nurodę, viena vertus, kad Darbo tvarkos taisyklių 9 straipsnio 11 dalis yra neteisėta, neproporcinga ir pažeidžia SESV 15 straipsnyje įtvirtintus viešumo bei skaidrumo principus, ir, kita vertus, kad sprendimas rengti uždarus Teisės reikalų komiteto posėdžius neleido jiems surinkti įrodymų apie piktnaudžiavimą įgaliojimais.

100. Parlamentas, palaikomas Ispanijos Karalystės, prašo šią dalį atmesti. Jis pirmiausia pakartoja Bendrajame Teisme pateiktame savo atsiliepime į ieškinį išdėstytą argumentą ir teigia, kad Parlamento narys, kurio imunitetą prašoma panaikinti, negali panaikinti taisyklių, susijusių su šių procedūrų konfidencialiu pobūdžiu, nes aptariamu straipsniu siekiama apsaugoti ne tik šio Parlamento nario, bet ir trečiųjų asmenų, taip pat prokuratūros ir teisminių institucijų interesus.

[35] 2017 m. lapkričio 9 d. Sprendimas *TV2/Danmark / Komisija* (C-649/15 P, EU:C:2017:835, 61 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[36] Žr. šios išvados 54 punktą.

b) Vertinimas

101. Skundžiamo sprendimo 262 punkte Bendrasis Teismas nusprendė: kadangi pranešėjui ir Teisės reikalų komiteto pirmininkui pareikšti priekaištai dėl šališkumo buvo atmesti, nebūtina vertinti ketvirtos dalies, susijusios su kliūtimi, kuri kiltų dėl šio komiteto darbo konfidencialumo, siekiant įrodyti tariamo jų šališkumo poveikį ginčijamiems sprendimams.

102. Konstatuotina, kad trečiojo pagrindo ketvirta dalis buvo pateikta ieškinio dėl panaikinimo 147–162 punktuose, IV.3.4 skirsnyje „Konfidencialaus procedūros pobūdžio pasekmės. SESV 15 straipsnio, siejamo su Chartijos 47 ir 48 straipsniais, pažeidimas. Darbo tvarkos taisyklių 9 straipsnio 11 dalies neteisėtumas“. Tiesa, apeliantai ieškinio 147–151 punktuose nurodo procedūros konfidencialumą ne abstrakčiai ir apskritai, o atsižvelgdami į sunkumus, su kuriais susidurta siekiant nustatyti Teisės reikalų komiteto pirmininko ir pranešėjo įtaką šios procedūros baigčiai.

103. Vis dėlto apeliantai paskesniuose ieškinio punktuose pateikė bendrų pastabų dėl Darbo tvarkos taisyklių 9 straipsnio 11 dalies galiojimo ir 162 punkto antrame sakinyje pažymėjo, kad konfidencialus procedūros pobūdis pažeidžia SESV 15 straipsnį ir Chartijos 47 straipsnį, atsižvelgiant į teisę į gynybą.

104. Bendrasis Teismas aiškiai neatsakė į argumentą, susijusį su Darbo tvarkos taisyklių 9 straipsnio 11 dalies negaliojimu. Vis dėlto, kadangi tai yra tik teisės klausimas, Teisingumo Teismas bet kuriuo atveju gali atlikti Bendrojo Teismo neatliktą vertinimą [37].

105. Šiuo klausimu, pirma, primintina, kad Darbo tvarkos taisyklių 9 straipsnio 11 dalyje nurodyta, kad posėdžiai, kuriuose Teisės reikalų komitetas nagrinėja prašymus dėl imunitetų procedūrų, visada yra uždari. Tiesa, iš SESV 15 straipsnio 1 dalies, kurioje įtvirtintas skaidrumo principas, matyti, kad Sąjungos institucijos veikia kiek įmanoma gerbdamos atvirumo principą. Vis dėlto šioje nuostatoje nėra numatytas visiškas visų institucijų darbo skaidrumas. Jau iš SESV 15 straipsnio 2 dalies matyti, kad Parlamento *posėdžiai* yra vieši, o tai nereiškia visų jo komitetų darbo viešumo. SESV 232 straipsnyje pripažįstamas Parlamento nepriklausomumas, susijęs su jo vidaus darbo tvarka, o tai reiškia, kad ši institucija turi teisę nustatyti komitetų darbo viešumo ribas.

106. Kaip matyti iš Parlamento atsiliepimo į ieškinį, Darbo tvarkos taisyklių 9 straipsnio 11 dalis yra Parlamento atlikto skaidrumo principo suderinimo su kitais teisėtais interesais, kurie turi būti apsaugoti, pirmiausia su baudžiamojo proceso konfidencialumo apsauga susijusio tyrimo etape, rezultatas. Konkrečiau kalbant, Parlamentas teigia, kad šia nuostata siekiama apsaugoti ne tik atitinkamo Parlamento nario interesus, bet ir trečiųjų asmenų, taip pat prokuratūros ir teisminių institucijų interesus. Šiomis aplinkybėmis pažymėtina, kad Parlamento priimtas sprendimas atitinka Venecijos komisijos rekomendacijas, pagal kurias prašymą atšaukti imunitetą turėtų nagrinėti kompetentingas komitetas uždarame posėdyje, nedalyvaujant atitinkamam parlamentarui [38]. Taigi nematyti nieko, kas galėtų paveikti Darbo tvarkos taisyklių 9 straipsnio 11 dalies galiojimą atsižvelgiant į SESV 15 straipsnį.

107. Antra, apeliantai savo ieškinyje dėl panaikinimo nurodo, kad Darbo tvarkos taisyklių 9 straipsnio 11 dalis reiškia neteisėtą jų teisių, įtvirtintų Chartijos 47 ir 48 straipsniuose, ribojimą. Vis dėlto jie niekaip to nepagrindžia. Taigi šiuos argumentus reikia atmesti.

[37] 2003 m. rugsėjo 9 d. Sprendimas *Kik / VRDT* (C-361/01 P, EU:C:2003:434, 101 punktas).

[38] Žr. Venecijos komisijos ataskaitos 194 punktą.

108. Siekiant išsamumo pažymėtina, kad, jei reikėtų manyti, jog, apeliantų nuomone, Darbo tvarkos taisyklių 9 straipsnio 11 dalimi buvo pažeista jų teisė į gynybą, šį argumentą reikėtų atmesti kaip neturintį reikšmės. Iš tikrųjų ši nuostata ir SESV 15 straipsnis riboja ne imuniteto atšaukimo proceso šalių teises, o visuomenės teisę susipažinti su informacija. Taigi proceso šalies teisę į gynybą gali riboti ne nuostatos, kuriose numatytas bylos nagrinėjimas uždarame posėdyje, o – atitinkamais atvejais – nuostatos, reglamentuojančios proceso eigą ir šalių dalyvavimą, kaip antai nagrinėjamu atveju Darbo tvarkos taisyklių 9 straipsnio 6 dalies antra pastraipa, kurioje nurodyta, kad atitinkamas Parlamento narys nedalyvauja Teisės reikalų komiteto diskusijose, išskyrus patį jo paaiškinimo klausymą. Apeliantai šią nuostatą pirmą kartą nurodo apeliaciniame skunde ir nepateikia jokio paaiškinimo. Taigi nėra pagrindo jos nagrinėti.

109. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, trečiojo pagrindo ketvirtą dalį reikia atmesti.

5. Išvada dėl apeliacinio skundo trečiojo pagrindo

110. Remdamasis tuo, kas išdėstyta, manau, kad apeliacinio skundo trečiąjį pagrindą reikia atmesti.

E. Dėl apeliacinio skundo šeštojo pagrindo

111. Šeštajame pagrinde apeliantai teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai atmetė ieškinio dėl panaikinimo *šeštąjį*[39] ir *septintąjį*[40] pagrindus, t. y. arba nukrypo nuo savo suformuotos jurisprudencijos, arba padarė vertinimo klaidą.

112. Šį pagrindą sudaro dvi dalys. Pirmoje dalyje apeliantai iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidų nustatydamas ir taikydamas imuniteto atšaukimo kriterijus, o antroje, – kad jis padarė teisės klaidą, kai nusprendė, jog Parlamentas nesuklydo, kai vertino *fumus persecutionis*. Pirmoje dalyje apeliantai pareiškia devynis konkrečius priekaištus[41].

1. Dėl pirmos dalies pirmojo ir antrojo priekaištų

a) Šalių argumentai

113. Šeštojo pagrindo pirmos dalies pirmasis priekaištas grindžiamas SESV 343 straipsnio pažeidimu, nes Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 122 punkte konstatavo, kad šioje nuostatoje nenurodyta jokio pobūdžio apribojimo, kiek tai susiję su Parlamento teise atšaukti savo narių imunitetą. Apeliantai teigia, kad, nors vykstantis procesas, įskaitant baudžiamąjį, dėl Parlamento nario paprastai netrukdo jam naudotis savo mandatu, kitaip yra atvejais, susijusiais su atitinkamų Parlamento narių suėmimu, kaip antai šioje byloje. Apeliantai tvirtina, kad būtent šiomis aplinkybėmis jie savo ieškinyje ne kartą rėmėsi proporcingumo principu, į kurį Bendrasis Teismas tariamai neatsižvelgė.

[39] Grindžiamą SESV 343 straipsnyje ir Protokolo Nr. 7 9 straipsnyje, siejamuose su Chartijos 6 straipsniu, 39 straipsnio 2 dalimi ir 45 straipsniu bei Darbo tvarkos taisyklių 5 straipsnio 2 dalimi, nurodytų imunitetų pažeidimu.

[40] Grindžiamą gero administravimo ir vienodo požiūrio principų pažeidimu.

[41] Prieš devynis pirmoje dalyje pareikštus priekaištus pateikiamas įžanginis priekaištas, susijęs su apeliantų pagrindinių teisių pažeidimu. Kadangi šis klausimas yra ketvirtojo priekaišto dalykas, nebūtina jo nagrinėti kaip atskiro priekaišto, taigi jį nagrinėsiu analizuodamas ketvirtąjį priekaištą.

114. Antrasis šios dalies priekaištas grindžiamas Darbo tvarkos taisyklių 5 straipsnio 2 dalies pažeidimu, nes Bendrasis Teismas pirmiausia skundžiamo sprendimo 117–122 ir 126 punktuose konstatavo, kad vienintelis kriterijus, į kurį Parlamentas turėjo atsižvelgti, – tai *fumus persecutionis* buvimas arba nebuvimas. Šiuo klausimu apeliantai mano, kad iš šios nuostatos matyti, jog Parlamentas turi išlaikyti savo, kaip demokratinės teisėkūros asamblėjos, vientisumą ir užtikrinti savo narių nepriklausomumą einant savo pareigas.

115. Parlamentas, palaikomas Ispanijos Karalystės, prašo šiuos priekaištus atmesti, manydamas, kad jie yra arba grindžiami klaidingu skundžiamo sprendimo supratimu, arba nepriimtini, arba nepagrįsti.

b) Vertinimas

116. Remdamasis Sprendimo *Junqueras Vies* 76 punktu Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 122 punkte pripažino, kad SESV 343 straipsnio negalima aiškinti taip, kad Parlamento nario imunitetas niekada negali būti atšauktas, jei proceso, dėl kurio prašoma atšaukti imunitetą, tęsimas gali trukdyti įgyvendinti jo mandatą ar net, pasibaigus šiam procesui, lemti šio mandato praradimą. Jo nuomone, toks aiškinimas iš tikrųjų reikštų, kad panaikinamas Protokolo Nr. 7 9 straipsnio trečios pastraipos veiksmingumas.

117. Dėl Darbo tvarkos taisyklių 5 straipsnio 2 dalies Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 119 ir 120 punktuose konstatavo: kadangi Parlamentas nustatė *fumus persecutionis* kriterijų atsižvelgdamas tiek į tikslą užtikrinti jo nepriklausomumą ir sklandų darbą, tiek į tai, kad būtina laikytis lojalaus bendradarbiavimo principo, atmesdamas *fumus persecutionis* buvimo galimybę jis tikrai manė, kad apeliantų imuniteto atšaukimas nepažeis jo interesų, pirmiausia jo sklandaus darbo ir nepriklausomumo.

118. Mano manymu, Bendrasis Teismas minėtuose skundžiamo sprendimo punktuose nepadarė teisės klaidų.

119. Viena vertus, dėl priekaišto, susijusio su skundžiamo sprendimo 122 punktu, pažymėtina, kad, kaip matyti iš mano pateiktos šio punkto santraukos[42], priešingai, nei teigia apeliantai, Bendrasis Teismas nekonstatavo, kad SESV 343 straipsnyje nenurodyta jokio Parlamento teisės atšaukti savo narių imunitetą apribojimo ar kad sprendimui atšaukti imunitetą netaikomas proporcingumo principas. Atvirkščiai, jis nurodė, kad pavojus, jog pasibaigus procesui, dėl kurio buvo prašoma atšaukti imunitetą, iškils kliūčių įgyvendinti šį mandatą ar net jį prarasti, netrukdo atšaukti imuniteto. Taigi šis priekaištas grindžiamas klaidingu šio sprendimo 122 punkto supratimu, todėl jį reikia atmesti kaip nepagrįstą. Be to, Bendrojo Teismo išvada šiuo klausimu yra teisinga.

120. Kita vertus, dėl antrojo priekaišto pažymėtina, kad Darbo tvarkos taisyklių 5 straipsnio 2 dalis yra bendro pobūdžio nuostata, kurioje nurodomi tikslai, Parlamento siekiami įgyvendinant savo įgaliojimus, susijusius su privilegijomis ir imunitetais. Šioje nuostatoje nenurodyta jokio kriterijaus, į kurį reikėtų atsižvelgti priimant prašymą atšaukti imunitetą. Vis dėlto toks kriterijus nurodytas Pranešimo Nr. 11/2019 43 punkte, kuriame numatyta, kad *imunitetas panaikinamas*, nebent paaiškėja, kad persekiojimu siekiama pakenkti Parlamento nario politinei veiklai, taigi ir Parlamento nepriklausomumui (*fumus persecutionis*). Taikydamas

[42] Žr. šios išvados 116 punktą.

šį kriterijų Parlamentas naudojasi savo didele diskrecija atšaukti imunitetą [43], be to, jį taikyti rekomenduoja Venecijos komisija [44]. Mano nuomone, reikia suprasti, kad Teisės reikalų komitetas nustatė šį principą padaręs išvadą, kad *fumus persecutionis* kriterijaus taikymas leidžia užtikrinti Darbo tvarkos taisyklių 5 straipsnio 2 dalyje nurodytų tikslų įgyvendinimą. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, antrąjį priekaištą taip pat reikia atmesti.

2. Dėl pirmos dalies trečiojo priekaišto

a) Šalių argumentai

121. Apeliantai tvirtina, kad Bendrasis Teismas, skundžiamo sprendimo 128–131 punktuose teigdamas, jog jie neįrodė, kad jiems taikomas Protokolo Nr. 7 9 straipsnio pirmosios pastraipos a punkte nurodytas imunitetas, iškraipė įrodymus, padarė teisės klaidą ir pažeidė teisę į veiksmingą teisminę gynybą. Be to, Bendrasis Teismas šio sprendimo 132 ir 133 punktuose taip pat klaidingai konstatavo, kad apeliantai nepagrįstai teigė, jos ginčijami sprendimai buvo priimti pažeidžiant šio protokolo 9 straipsnio antrą pastraipą.

122. Parlamentas, palaikomas Ispanijos Karalystės, prašo šį priekaištą atmesti. Jo nuomone, apeliantai neturi teisinio suinteresuotumo ginčyti skundžiamo sprendimo 128 ir 131 punktuose Bendrojo Teismo suformuluotų argumentų. Iš tikrųjų jokia galima klaida, padaryta pateikiant šiuos argumentus, negali lemti ginčijamų sprendimų, kuriais siekiama tik atšaukti apeliantų imunitetą pagal Protokolo Nr. 7 9 straipsnio pirmos pastraipos b punktą, panaikinimo. Be to, Parlamentas mano, kad apeliantų argumentus reikia atmesti kaip nepagrįstus.

b) Vertinimas

123. Dėl imuniteto, kuriuo Parlamento nariai naudojasi savo valstybės teritorijoje, apimties ir taikymo srities Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 130 punkte konstatavo, kad apeliantai nepagrįstai teigia, jog Parlamentas padarė teisės klaidą, darydamas nuorodą į nacionalinę teisę, kaip ją yra išaiškinę nacionaliniai teismai. Pagal šį aiškinimą Parlamento leidimas nebūtinas siekiant tęsti baudžiamąjį procesą dėl asmens, kuriam kaltinimai buvo pareikšti prieš tai, kai jis įgijo Ispanijos Parlamento nario statusą. Be to, dėl apeliantų argumento, pagal kurį Protokolo Nr. 7 9 straipsnio pirmos pastraipos b punkte nurodytas imunitetas negali būti atšauktas neatšaukus ir šio protokolo 9 straipsnio antroje pastraipoje nurodyto imuniteto, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 133 punkte konstatavo, kad nagrinėjamos bylos aplinkybėmis apeliantai nepagrįstai tvirtina, jog ginčijami sprendimai buvo priimti pažeidžiant šio protokolo 9 straipsnio antrą pastraipą, pirmiausia dėl to, kad Ispanijos Karalystė pripažino jų, kaip Parlamento narių, statusą.

124. Pirma, kaip ir Parlamentas, manau, kad priekaištas, susijęs su Parlamento pateiktu Protokolo Nr. 7 9 straipsnio pirmos pastraipos a punkto aiškinimu, neturi reikšmės, nes yra pareikštas dėl skundžiamo sprendimo motyvų, neturinčių įtakos jo rezoliucinei daliai [45]. Iš tikrųjų ginčijami sprendimai nesusiję su šio protokolo 9 straipsnio pirmos pastraipos a punkte nurodyto imuniteto atšaukimu.

[43] Žr. šios išvados 43 punktą.

[44] Žr. Venecijos komisijos ataskaitos 162, 188 ir 190 punktus.

[45] 2023 m. balandžio 27 d. Sprendimas *Fondazione Cassa di Risparmio di Pesaro ir kt. / Komisija* (C-549/21 P, EU:C:2023:340, 80 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

125. Siekiant išsamumo primintina, kad Protokolo Nr. 7 VII skyriuje esančiame 18 straipsnyje nurodyta, jog taikydamos šį protokolą Sąjungos institucijos bendradarbiauja su atitinkamomis suinteresuotųjų valstybių narių valdžios institucijomis. Taigi Parlamentas pagrįstai rėmėsi Ispanijos teismų aiškinimu, nustatydamas, kad apeliantai neturi šio protokolo 9 straipsnio pirmos pastraipos a punkte nurodyto imuniteto, nes kaltinimai jiems buvo pareikšti dar prieš tai, kai jie buvo išrinkti į Parlamentą.

126. Antra, dėl argumento, susijusio su Protokolo Nr. 7 9 straipsnio antra pastraipa, iš Sprendimo *Junqueras Vies* matyti, kad nors šio protokolo 9 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodyti Europos Parlamento nariams bendrai suteikiami imunitetai visam atitinkamos Parlamento kadencijos sesijų laikotarpiui [46], jo 9 straipsnio antroje pastraipoje, priešingai, nurodyta, kad jiems šis imunitetas galioja iki jų mandato pradžios [47]. Taigi šio protokolo 9 straipsnio pirmos ir antros pastraipų taikymo sritys laiko atžvilgiu skiriasi [48], nes pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją turi būti laikoma, kad Parlamento sesija vyksta nepertraukiamai, net jei iš tikrųjų Parlamento posėdžiai nevyksta [49]. Vadinasi, Parlamento narys, kuris prasidėjus pirmajai kadencijos sesijai faktiškai jau pradėjo eiti pareigas, naudojasi tik Protokolo Nr. 7 9 straipsnio pirmoje pastraipoje numatyta apsauga. Tai reiškia, kad Bendrasis Teismas, nuspręsdamas, kad apeliantai nepagrįstai teigė, jog ginčijami sprendimai buvo priimti pažeidžiant šio protokolo 9 straipsnio antrą pastraipą, nepadarė teisės klaidos.

127. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, trečiąjį priekaištą reikia atmesti.

3. Dėl pirmos dalies ketvirtojo priekaišto

a) Šalių argumentai

128. Pareikšdami įžanginį priekaištą [50] apeliantai teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 112 punkte konstatavo, kad Parlamentas turi didelę diskreciją tenkinti prašymą atšaukti imunitetą ar jo netenkinti. Vis dėlto priimant ginčijamus sprendimus galėjo būti pažeistos kelios pagrindinės teisės.

129. Pateikdami šeštojo pagrindo pirmos dalies ketvirtąjį priekaištą apeliantai, viena vertus, teigia, kad, priešingai, nei nurodyta skundžiamo sprendimo 135–143 punktuose, ginčijami sprendimai reiškia jų pagrindinių teisių, įtvirtintų Chartijos 6 straipsnyje, 39 straipsnio 2 dalyje ir 45 straipsnyje, ribojimą. Kita vertus, jie priekaištauja Bendrajam Teismui, jog skundžiamo sprendimo 126 ir 127 punktuose nurodė, kad dėl jų išduotų Europos arešto orderių teisėtumas neturi įtakos prašymo atšaukti imunitetą, kuriuo siekiama, kad būtų leista vykdyti šiuos orderius, nagrinėjimui. Šiuo klausimu apeliantai tvirtina, kad Parlamentas turėjo įvertinti jų pagrindinių teisių pažeidimo pavojų, kaip ir vykdančioji teisminė institucija, laikydamasi perdavimo tvarkos pagal Pagrindų sprendimą 2002/584/TVR [51].

[46] Sprendimas *Junqueras Vies*, 78 punktas.

[47] Sprendimas *Junqueras Vies*, 80 punktas.

[48] Sprendimas *Junqueras Vies*, 79 punktas.

[49] 1986 m. liepos 10 d. Sprendimas *Wybot* (149/85, EU:C:1986:310, 27 punktas).

[50] Žr. šios išvados 41 išnašą.

[51] 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimas dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos (OL L 190, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 34).

130. Parlamentas, palaikomas Ispanijos Karalystės, prašo šį priekaištą atmesti. Jis tvirtina, kad vieni argumentai yra nepriimtini, kiti – nereikšmingi ir kad bet kuriuo atveju nė vienas iš jų nėra pagrįstas. Kalbant apie argumentą, susijusį su skundžiamo sprendimo 126 ir 127 punktais, Parlamentas prašo jį atmesti, nes jis grindžiamas klaidingu šių punktų supratimu.

b) Vertinimas

131. Skundžiamo sprendimo 112 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo: kadangi Protokolo Nr. 7 9 straipsnio trečioje pastraipoje nenurodytos sąlygos, kuriomis Parlamentas turi įvertinti, ar imunitetas turėtų būti atšauktas, ši institucija, atsižvelgiant į sprendimo dėl prašymo atšaukti imunitetą politinį pobūdį, turi labai didelę diskreciją norima linkme pakreipti tokį sprendimą. Paskui Bendrasis Teismas šio sprendimo 113 ir 114 punktuose nurodė, kad materialiniai prašymų atšaukti imunitetą nagrinėjimo kriterijai nekyla iš Darbo tvarkos taisyklių, pirmiausia iš jų 5 straipsnio 2 dalies, tačiau jie kyla iš Pranešimo Nr. 11/2019 41–44 punktų, pagal kuriuos Protokolo Nr. 7 9 straipsnyje nurodytas imunitetas atšaukiamas, nebent Parlamentas konstatuoja, kad yra *fumus persecutionis*. Be to, Bendrasis Teismas šio sprendimo 115 punkte priminė, kad imunitetai suteikiami išimtinai Sąjungos interesais.

132. Kaip aiškiai matyti iš šios skundžiamo sprendimo 112–115 punktų santraukos, įžanginis priekaištas grindžiamas klaidingu šio 112 punkto supratimu. Priešingai, nei teigia apeliantai, nei iš šio sprendimo 112 punkto, nei iš jo paskesnių punktų visai nematyti, kad, Bendrojo Teismo manymu, labai didelė Parlamento diskrecija reiškia, kad jo sprendimas negali pažeisti jų pagrindinių teisių. Taigi argumentas, grindžiamas tuo, jog didelė institucijos diskrecija reiškia, kad ji neprivalo paisyti pagrindinių teisių, yra akivaizdžiai klaidingas. Mano nuomone, šį priekaištą, kiek jis grindžiamas klaidingu skundžiamo sprendimo 112 punkto supratimu, reikia atmesti.

133. Skundžiamo sprendimo 138 punkte Bendrasis Teismas pripažino, kad imunitetas negali būti Europos Parlamento narių pagrindinė teisė, nes jis suteikiamas išimtinai Parlamento interesams apsaugoti. Aplinkybė, kad sprendimu atšaukti imunitetą Parlamento nario teisinė padėtis iš dalies pakeičiama, šiuo atžvilgiu nereikšminga. Paskui Bendrasis Teismas šio sprendimo 140 ir 141 punktuose nurodė, kad Parlamento nario imuniteto atšaukimas savaime nesukelia jokių pasekmių nei mandato įgyvendinimui, nei apeliantų laisvei, visų pirma judėjimo laisvei, ir nepažeidžia jų teisės į tai, kad būtų paisoma nekaltumo prezumpcijos. Galiausiai Bendrasis Teismas šio sprendimo 142 punkte padarė išvadą, kad argumentas, jog šiais ribojimais nepaisoma Chartijos 52 straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų, yra nereikšmingas, todėl jį reikia atmesti.

134. Konstatuotina, kad Bendrasis Teismas šiuose skundžiamo sprendimo punktuose nepadarė teisės klaidos. Apeliantai nepateikia jokių teisinių argumentų, kuriais būtų galima paneigti Bendrojo Teismo išvadas, ir apsiriboja jų ginčijimu. Visiškai pritariu Bendrojo Teismo požiūriui, kad Parlamento nario imuniteto panaikinimas savaime nereiškia Parlamento nario mandato praradimo ir nedaro poveikio jo judėjimo laisvei, nes pats imunitetas nėra pagrindinė Parlamento nario teisė.

135. Skundžiamo sprendimo 126 ir 127 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo, kad Parlamentas neturi vertinti, viena vertus, vykstant procesui, dėl kurio pateiktas prašymas atšaukti imunitetą, teisminių institucijų priimtų aktų teisėtumo, nes šis klausimas priklauso tik nacionalinių valdžios institucijų kompetencijai, ir, kita vertus, nacionalinių arešto orderių ir Europos arešto orderių, priimtų vykstant aptariamam baudžiamajam procesui, teisėtumo.

136. Kaip minėta [52], Protokolo Nr. 7 VII skyriuje esančiame 18 straipsnyje nurodyta, kad taikydamos šį protokolą Sąjungos institucijos bendradarbiauja su atitinkamomis suinteresuotų valstybių narių valdžios institucijomis. Tai reiškia, kad Parlamentas, gavęs prašymą atšaukti imunitetą ir siekdamas nustatyti reikšmingas faktines aplinkybes, iš esmės turi remtis kompetentingos nacionalinės institucijos pateikta informacija apie teisminio proceso, dėl kurio imunitetas turėtų būti panaikintas, dalyką ir eigą. Be to, jei trūksta tam tikros informacijos arba ji neaiški, Teisės reikalų komiteto pirmininkas gali paprašyti atitinkamos institucijos pateikti jam informacijos ir paaiškinimų pagal Darbo tvarkos taisyklių 9 straipsnio 5 dalį. Vis dėlto Parlamentas nėra kompetentingas nagrinėti sprendimų, priimtų vykstant nacionaliniam procesui, teisėtumo.

137. Parlamentas taip pat nėra kompetentingas spręsti dėl pagrindinių teisių pažeidimo pavojaus, kylančio vykdant Europos arešto orderius, kaip tai darytų teisminės institucijos, įgaliotos spręsti dėl jų vykdymo. Jam ne tik nėra suteikta tokios kompetencijos, bet ir jo sprendimas nepanaikina kitų valdžios institucijų kompetencijos vykdyti būtiną šių orderių kontrolę. Iš tikrųjų sprendimas atšaukti Parlamento nario imunitetą nepakeičia teisminių institucijų sprendimo vykdyti Europos arešto orderį, pagal kurį jos privalo išnagrinėti šį orderį ir, be kita ko, įvertinti, ar įvykdytos galimos sąlygos, numatytos Pagrindų sprendime 2002/584, kad galėtų pagal jį imtis veiksmų arba atsisakyti jį vykdyti. Be to, Parlamento sprendimas neįpareigoja vykdančiosios institucijos vykdyti Europos arešto orderio. Tai reiškia, kad Parlamentas neturi nei abejoti tokiu nacionalinių valdžios institucijų išduotu orderiu, nei pradėti nagrinėti jo vykdymo galimo poveikio apeliantų pagrindinėms teisėms.

138. Šiomis aplinkybėmis pažymėtina, kad Venecijos komisija savo ataskaitoje pabrėžia, jog Parlamento komitetas, nagrinėjantis prašymą atšaukti imunitetą, neturėtų atlikti tikrai teisminio pobūdžio tyrimo, pirmiausia jokiomis aplinkybėmis neturėtų spręsti dėl tikslingumo pradėti baudžiamąjį persekiojimą [53].

139. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ketvirtąjį priekaištą reikia atmesti.

4. Dėl pirmos dalies penktojo priekaišto

a) Šalių argumentai

140. Pateikdami penktąjį priekaištą apeliantai teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai atmetė jų argumentus, grindžiamus proporcingumo principu, ir taip ne tik pažeidė šį principą, bet ir neįvykdė pareigos motyvuoti.

141. Parlamentas teigia, kad šis priekaištas nepriimtinas, nes nepakankamai tikslus. Ispanijos Karalystė savo ruožtu pažymi, kad šis priekaištas nesusijęs su jokiu skundžiamo sprendimo punktu, taigi neturi reikšmės.

[52] Žr. šios išvados 125 punktą.

[53] Žr. Venecijos komisijos ataskaitos 168 punktą.

b) Vertinimas

142. Mano nuomone, penktasis priekaištas yra nepriimtinas, kiek jis susijęs su tuo, kad Bendrasis Teismas tariamai pažeidė proporcingumo principą. Iš tikrųjų šis priekaištas, vertinamas šiuo aspektu, yra nepagrįstas ir apsiriboja nuoroda į ieškinį dėl panaikinimo.

143. Dėl apeliantų teiginio, kad Bendrasis teismas neatsakė į jų argumentus, susijusius su proporcingumo principo paisymu, primintina, jog pagal suformuotą jurisprudenciją pagrindas dėl Bendrojo Teismo atsakymo į pirmojoje instancijoje pateiktus argumentus nebuvimo iš esmės prilygsta teiginiui, kad pažeista Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 36 straipsnyje nustatyta pareiga motyvuoti, taikoma Bendrajam Teismui pagal šio statuto 53 straipsnio pirmą pastraipą ir Bendrojo Teismo procedūros reglamento 117 straipsnį [54].

144. Vis dėlto taip pat pagal suformuotą jurisprudenciją pareiga motyvuoti Bendrojo Teismo neįpareigoja nuosekliai pateikti išsamaus atsakymo į kiekvieną bylos šalių pateiktą argumentą; motyvavimas gali būti numanomas, jei tai leidžia suinteresuotiesiems asmenims suprasti priežastis, kuriomis grindžiamas prašomas panaikinti sprendimas, o Teisingumo Teismui – turėti pakankamai informacijos, kad galėtų vykdyti kontrolę [55].

145. Šiame kontekste, mano nuomone, neabejotina, kad Bendrasis Teismas atmetė, net jei tik netiesiogiai, priekaištą, grindžiamą proporcingumo principo pažeidimu, nes apeliantai, nurodydami šeštąjį panaikinimo pagrindą, teigė, kad leidimas juos suimti buvo neproporcingas atsižvelgiant, pirma, į tai, kad dėl to buvo pažeistos jų pagrindinės teisės, ir, antra, į baudžiamojo proceso stadiją [56]. Kalbant apie pirmąjį iš šių argumentų, kaip matyti iš mano atliktos ketvirtojo priekaišto analizės, Bendrasis Teismas pagrįstai jį atmetė. Kalbant apie antrąjį argumentą, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 126 punkte nusprendė, kad Parlamentas neturi vertinti vykstant procesui teisminių institucijų priimtų aktų teisėtumo, nes šis klausimas priklauso tik nacionalinių valdžios institucijų kompetencijai. Taigi reikia konstatuoti, kad, kiek tai susiję su šeštuoju apeliacinio skundo pagrindu, skundžiamas sprendimas nepasižymi nei trūkumais, susijusiais su sprendimo nepriėmimu, nei apskritai motyvų stoka šiuo klausimu. Iš tikrųjų šio sprendimo motyvai leidžia suinteresuotiems asmenims suprasti priežastis, dėl kurių jų argumentai buvo atmesti.

146. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, penktąjį priekaištą reikia atmesti.

5. Dėl pirmos dalies šeštojo priekaišto

a) Šalių argumentai

147. Pateikdami šeštąjį priekaištą apeliantai tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes skundžiamo sprendimo 141–143 punktuose iš esmės teigė, kad sprendimas atšaukti Europos Parlamento nario imunitetą ir procedūra, užbaigta priimant šį sprendimą, nepažeidžia – ir negali pažeisti – teisės į tai, kad būtų paisoma nekaltumo prezumpcijos. Šiuo klausimu ginčijamų sprendimų B punkte minima 2018 m. spalio 25 d. *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas)

[54] 2023 m. rugsėjo 28 d Sprendimas *Changmao Biochemical Engineering / Komisij*a (C-123/21 P, EU:C:2023:708, 185 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[55] 2024 m. spalio 4 d. Sprendimas *Mylan IRE Healthcare / Komisija* (C-237/22 P, EU:C:2024:850, 84 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[56] Ieškinio dėl panaikinimo 339–365 punktai.

nutartis, nors ji susijusi ne su apeliantais, o su kitais kaltinamaisiais. Be to, kadangi vienintelis Teisės reikalų komiteto nariams pateiktas dokumentas buvo 2019 m. spalio 14 d. *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas) sprendimas, kuriuo nuteisti kiti asmenys, ginčijami sprendimai priimti remiantis prielaida, kad apeliantai yra kalti, taip pažeidžiant teisę į nekaltumo prezumpciją. Tokia pati išvada darytina ir atsižvelgiant į tai, kad, jų teigimu, Bendrasis Teismas neišnagrinėjo jų argumentų, grindžiamų piktnaudžiavimu įgaliojimais ir slapto tikslo buvimu, nurodytų šeštajame panaikinimo pagrinde, ir taip neįvykdė savo pareigos motyvuoti.

148. Parlamentas, palaikomas Ispanijos Karalystės, prašo šį priekaištą atmesti. Jis pirmiausia pažymi, kad šis priekaištas grindžiamas klaidingu skundžiamo sprendimo 141 punkto supratimu; šiame punkte Bendrasis Teismas paprasčiausiai konstatavo, kad *pačiu* Parlamento nario imuniteto atšaukimu nepažeidžiama jo teisė į tai, kad būtų paisoma nekaltumo prezumpcijos. Be to, dėl argumento, grindžiamo pareigos motyvuoti neįvykdymu, Parlamentas mano, kad jį reikia atmesti kaip nepriimtiną ir bet kuriuo atveju – kaip nepagrįstą.

b) Vertinimas

149. Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 141 punkte nusprendė, kad sprendimas atšaukti imunitetą nepažeidžia teisės į tai, kad būtų paisoma nekaltumo prezumpcijos. Jis nurodė, kad klausimas, ar prašymo atšaukti Parlamento nario imunitetą pagal Protokolo Nr. 7 9 straipsnį pateikimo momentu buvo įvykdytos šio imuniteto atšaukimo sąlygos, skiriasi nuo klausimo, ar buvo įrodytos atitinkamam Parlamento nariui inkriminuojamos veikos, kuris priklauso valstybės narės valdžios institucijų kompetencijai.

150. Kaip teigia Parlamentas, šeštasis priekaištas grindžiamas klaidingu skundžiamo sprendimo supratimu, todėl jį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

151. Mano manymu, pateikdami šį priekaištą apeliantai iš tikrųjų teigia, kad Bendrasis Teismas neatsakė į jų argumentus, pateiktus ieškinyje dėl panaikinimo, siejamus su tuo, kad Parlamentas atsižvelgė į teismo sprendimus, kurie gali būti suprantami kaip įrodantys jų kaltę, nors šie sprendimai nebuvo su jais susiję. Tai, kad, jų teigimu, Parlamentas rėmėsi šiais sprendimais, turėtų reikšmės atsižvelgiant į jų argumentus, susijusius su piktnaudžiavimu įgaliojimais ir slapto tikslo buvimu.

152. Kaip minėta[57], viena vertus, pagrindas, grindžiamas tuo, kad Bendrasis Teismas neatsakė į pirmojoje instancijoje pateiktus argumentus, iš esmės reiškia, jog teigiama, kad neįvykdyta pareiga motyvuoti, ir, kita vertus, pareiga motyvuoti Bendrojo Teismo neįpareigoja nuosekliai pateikti išsamaus atsakymo į kiekvieną bylos šalių pateiktą argumentą.

153. Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad Bendrasis Teismas išnagrinėjo, viena vertus, ginčijamų sprendimų B punktą[58] ir, kita vertus, galimą netikslių jame vartojamų formuluočių poveikį Parlamento sprendimui atšaukti imunitetą. Taigi šis argumentas yra nepagrįstas.

154. Kalbant apie argumentus, susijusius su piktnaudžiavimu įgaliojimais ir slapto tikslo buvimu, pažymėtina, kad juos reikia atmesti kaip nepriimtinus, nes apeliantai savo skunde nenurodo jokių juos pagrindžiančių motyvų ir bendrai daro nuorodą į ieškinį dėl panaikinimo.

[57] Žr. šios išvados 143 ir 144 punktus.

[58] Žr. paskesnį šios išvados skirsnį.

6. Dėl pirmos dalies septintojo ir aštuntojo priekaištų

a) Šalių argumentai

155. Pateikdami šeštojo pagrindo pirmos dalies septintąjį ir aštuntąjį priekaištus apeliantai teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 147–161 punktuose vertino netikslius Parlamento teiginius, pateiktus ginčijamų sprendimų S ir B punktuose, susijusius atitinkamai su Parlamento nario imuniteto, nurodyto Protokolo Nr. 7 9 straipsnyje, tikslu ir su jų atžvilgiu vykdomo baudžiamojo proceso eiga. Šie netikslūs teiginiai turėjo įtakos Parlamento sprendimui atšaukti imunitetą, nes suklaidino jo narius.

156. Iš tikrųjų, apeliantų teigimu, viena vertus, būtų gana pagrįsta manyti, kad Europos Parlamento nariai už ginčijamų sprendimų priėmimą būtų balsavę kitaip, jei būtų žinoję, kad, kalbant apie Protokolo Nr. 7 9 straipsnyje nurodytus imunitetus, šių sprendimų S punktas yra akivaizdžiai klaidingas. Kita vertus, jei Parlamentas būtų žinojęs tai, kad, priešingai, nei teigiama šių sprendimų B punkte, ikiteisminio tyrimo apeliantų atžvilgiu stadija nebuvo užbaigta, jis būtų galėjęs nuspręsti, kad Europos arešto orderio dėl jų išdavimas prieš užbaigiant šio tyrimo stadiją buvo neproporcingas. Be to, skundžiamo sprendimo 159 punkte padaryta teisės klaida susijusi su Ispanijos baudžiamojo kodekso nuostatų iškraipymu.

157. Parlamentas, palaikomas Ispanijos Karalystės, prašo šiuos du priekaištus atmesti. Parlamento teigimu, argumentas, kad jo sprendimas atšaukti apeliantų imunitetą yra pagrįstas vien ginčijamų sprendimų S punkte nurodytu pagrindu, prieštarauja jo pastaboms, pateikiamoms šių sprendimų T–W punktuose ir turi būti atmestas kaip nepagrįstas. Be to, argumentą, grindžiamą Ispanijos baudžiamojo proceso kodekso nuostatų iškraipymu, reikia atmesti kaip nepriimtiną, nes apeliantai jį pirmą kartą pateikia apeliaciniame skunde. Bet kuriuo atveju šį argumentą reikia atmesti kaip nepagrįstą. Ispanijos Karalystė teigia, kad aštuntasis priekaištas neturi reikšmės, nes tenkinant prašymą atšaukti imunitetą nesvarbu, ar ikiteisminio tyrimo stadija užbaigta, ar ne.

b) Vertinimas

158. Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 148 punkte priminė, kad ginčijamų sprendimų S punkte pakartotas Pranešimo Nr. 11/2019 3 punkte nurodytas principas, pagal kurį „Parlamento nario imuniteto paskirtis – apsaugoti Parlamentą ir jo narius nuo patraukimo atsakomybėn už veiksmus, kurie padaryti vykdant Parlamento nario įgaliojimus arba yra neatsiejami nuo tų įgaliojimų“. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas šio sprendimo 149 punkte nurodė, kad neabejotina, jog apeliantams buvo taikomas Protokolo Nr. 7 9 straipsnio pirmos pastraipos b punkte numatytas imunitetas, nors aptariamas baudžiamasis procesas vykdomas dėl veikų, nesusijusių su Parlamento nario įgaliojimų vykdymu. Vis dėlto šio sprendimo 152 punkte jis konstatavo, kad ginčijamų sprendimų S punkte pateikiamas bendrasis teiginys nėra suformuluotas taip, kad prašymas atšaukti Parlamento nario imunitetą turi būti patenkintas, jei jis susijęs su teismo procesu dėl veikų, nesusijusių su Parlamento nario įgaliojimų vykdymu.

159. Paskui Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 155 punkte priminė ginčijamų sprendimų B punkto turinį ir skundžiamo sprendimo 157 punkte konstatavo, kad apeliantai pagrįstai teigia, jog ginčijamų sprendimų B punkte padaryta fakto klaida arba mažų mažiausiai neaiškiai nurodyta, ar aptariamo baudžiamojo proceso ikiteisminio tyrimo stadija jų atžvilgiu buvo užbaigta. Vis dėlto šio sprendimo 160 punkte jis padarė išvadą, kad neatrodo, jog ši klaida ar bent jau neaiškumas turėjo įtakos prašymo atšaukti imunitetą nagrinėjimui.

160. Taigi Bendrasis Teismas konstatavo, kad kai kurios ginčijamų sprendimų B ir S punktų formuluotės yra netikslios. Vis dėlto paskui jis padarė išvadą, kad, priešingai, nei teigė apeliantai, šie netikslumai negalėjo paveikti Parlamento sprendimo atšaukti imunitetą.

161. Mano nuomone, Bendrojo Teismo išvada nėra klaidinga. Iš tikrųjų ginčijamų sprendimų motyvavimas neapsiriboja jų B ir S punktais. Siekiant įvertinti šių netikslių formuluočių poveikį, reikia atsižvelgti į kontekstą ir šių sprendimų motyvavimą kaip visumą. Nurodydami apeliacinio skundo šeštąjį pagrindą apeliantai nepateikė jokių argumentų, leidžiančių įrodyti, kad netikslios formuluotės, pavartotos Parlamento sprendimo atšaukti imunitetą B ir S punktuose, buvo tokio pobūdžio, kad šis sprendimas būtų buvęs kitoks, jei tos formuluotės būtų buvusios teisingos. Pritariu pirmiausia Ispanijos Karalystės nuomonei, kad priimant sprendimą atšaukti imunitetą nesvarbu, ar baudžiamojo proceso ikiteisminio tyrimo stadija užbaigta, ar ne.

162. Be to, dėl argumento, kad Parlamentas galėjo manyti, jog Europos arešto orderių dėl jų išdavimas prieš užbaigiant ikiteisminio tyrimo stadiją, yra neproporcingas, primintina [59], kad Parlamentas jokiomis aplinkybėmis neturi kompetencijos vertinti apeliantų suėmimo proporcingumo atsižvelgiant į su jais susijusio baudžiamojo proceso stadiją.

163. Šiomis aplinkybėmis manau, kad argumentai, grindžiami Ispanijos baudžiamojo proceso kodekso nuostatomis, neturi reikšmės.

164. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, septintąjį ir aštuntąjį priekaištus reikia atmesti.

7. Dėl pirmos dalies devintojo priekaišto

a) Šalių argumentai

165. Pateikdami šeštojo pagrindo pirmos dalies devintąjį priekaištą apeliantai teigia, pirma, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 162–172 punktuose nusprendė, kad Parlamentas nepažeidė vienodo požiūrio ir gero administravimo principų. Vis dėlto Parlamentas nukrypo nuo savo suformuotos jurisprudencijos, susijusios su atsisakymu atšaukti Parlamento nario imunitetą šio sprendimo 162 ir 163 punktuose nurodytais atvejais. Antra, Bendrasis Teismas taip pat padarė teisės klaidą, kai šio sprendimo 166 punkte konstatavo, kad įrodymai, pateikti nurodant šeštąjį ir septintąjį panaikinimo pagrindus, susijusius su Parlamento praktika ir veiklos procedūromis imunitetų srityje, remiantis Pranešimo Nr. 11/2019 53 punktu, kuriame nurodyta, kad šis pranešimas pakeičia ankstesnius pranešimus, nebeturi reikšmės. Trečia, Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus, kai nusprendė, kad apeliantai neįrodė, „kaip“ nurodytais sprendimais galima patvirtinti tam tikros praktikos buvimą. Ketvirta, Bendrasis Teismas šio sprendimo 166–172 punktuose iškraipė įrodymus ir padarė teisės klaidą, nes neatsižvelgė į visus apeliantų nurodytus precedentus ir su jais susijusius argumentus dėl *fumus persecutionis* nustatymo.

166. Parlamentas, palaikomas Ispanijos Karalystės, prašo atmesti šį priekaištą kaip nepagrįstą. Parlamentas teigia, kad nei pagal gero administravimo principą, nei pagal vienodo požiūrio principą jam nedraudžiama pritaikyti ir keisti savo ankstesnės praktikos. Be to, argumentai, grindžiami tuo, kad Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus, yra nepriimtini, nes apeliantai tiksliai nenurodo padarytų klaidų ar iškraipytų įrodymų. Bet kuriuo atveju šie argumentai yra nepagrįsti.

[59] Žr. šios išvados 138 ir 145 punktus.

b) Vertinimas

167. Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 162 ir 163 punktuose apibendrino apeliantų teiginius, susijusius su tariamos Parlamento praktikos aspektais, į kuriuos šis neatsižvelgė.

168. Skundžiamo sprendimo 166 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad siekdami įrodyti, jog egzistuoja Parlamento praktika atsisakyti atšaukti Parlamento nario imunitetą, kai jis yra persekiojamas dėl savo politinės veiklos, kai šį procesą pradėjo politinis oponentas arba kai atitinkamos nacionalinės valdžios institucijos prašo skirti šiam Parlamento nariui pavyzdines bausmes, apeliantai remiasi 2003 m. birželio 6 d. Pranešimu Nr. 11/2003. Šį pranešimą parengė Parlamento Teisės ir vidaus rinkos komitetas, tuo metu buvęs atsakingas už imuniteto klausimus, kaip ankstesnės Parlamento sprendimų priėmimo praktikos santrauką. Bendrasis Teismas pateikė reikšmingų šio pranešimo ištraukų santrauką ir pažymėjo, kad 2019 m. lapkričio 19 d. jis buvo pakeistas Pranešimu Nr. 11/2019.

169. Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 167 punkte nurodė Parlamento argumentą, pagal kurį šis atsisakė savo praktikos, apibendrintos Pranešime Nr. 11/2003, siekdamas sumažinti atvejų, kai Parlamentas atsisako atšaukti imunitetą.

170. Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 168 punkte pažymėjo, kad Parlamento praktika, kai atsisakoma atšaukti imunitetą, jei atitinkamu baudžiamuoju persekiojimu siekiama sutrukdyti Parlamento nariui vykdyti Parlamento nario įgaliojimus, nėra ginčijama. Paskui jis konstatavo, kad dėl atvejų, kai Parlamentas atsisako atšaukti vieno iš savo narių imunitetą, apeliantai tik remiasi tam tikrais Parlamento sprendimais, nenurodydami, kaip šiais sprendimais galima patvirtinti tokios praktikos buvimą. Be to, Bendrasis Teismas pažymėjo, kad dauguma sprendimų, kuriais remiasi apeliantai, buvo priimti 1982–2003 metais.

171. Mano nuomone, Bendrasis Teismas aptariamuose skundžiamo sprendimo punktuose nepadarė jokios teisės klaidos.

172. Kaip matyti iš Pranešimo Nr. 11/2019 53 punkto, šis pranešimas pakeičia visus ankstesnius pranešimus ir visus kitus Teisės reikalų komiteto dokumentus, susijusius su Parlamento praktika ir veiklos procedūromis imunitetų srityje. Tai įrodo aiškų Parlamento ketinimą keisti savo ankstesnę praktiką. Atsižvelgdamas į Parlamento diskreciją atšaukti savo nario imunitetą manau, kad jis turėjo teisę taip elgtis, juo labiau dėl to, kad jo praktikos pakeitimas buvo pagrįstas jurisprudencijos analize.

173. Šią išvadą patvirtina Teisingumo Teismas, kuris jau turėjo progą nurodyti, kad Pranešimas Nr. 11/2003 po Pranešimo Nr. 11/2019 paskelbimo nebetaikomas, taigi Bendrasis Teismas neprivalo į jį atsižvelgti[60]. Kadangi apeliantai savo argumentus grindžia ankstesne Parlamento praktika, apibendrinta Pranešime Nr. 11/2003, Teisingumo Teismo išvada juo labiau galioja bet kokiai Parlamento praktikai, taikytai iki Pranešimo Nr. 11/2019.

174. Atsižvelgiant į šias aplinkybes reikia konstatuoti, kad apeliantų argumentai, susiję su ankstesne Parlamento praktika, yra nepagrįsti.

[60] 2022 m. gruodžio 22 d. Nutartis *Jalkh / Parlamentas* (C-82/22 P, EU:C:2022:1039, 38 punktas).

175. Be to, dėl argumentų, grindžiamų tuo, kad Bendrasis Teismas tariamai iškraipė įrodymus, esu tos nuomonės, kad jie nepriimtini, nes apeliantai tiksliai nenurodo, kokie įrodymai buvo iškraipyti, ir neįrodo analizės klaidų, lėmusių tai, kad, Bendrasis Teismas, jų vertinimu, iškraipė įrodymus [61]. Iš tikrųjų jie tik abstrakčiai ir bendrai remiasi įrodymais, pateiktais siekiant pagrįsti savo ieškinį dėl panaikinimo. Taip elgdamiesi jie faktiškai Teisingumo Teismo prašo įvertinti prie ieškinio dėl panaikinimo pridėtus įrodymus.

176. Šiomis aplinkybėmis devintąjį priekaištą reikia atmesti.

8. Dėl šeštojo pagrindo antros dalies

a) Šalių argumentai

177. Šeštojo pagrindo antra dalis grindžiama teisės klaida, kurią tariamai padarė Bendrasis Teismas, kai nusprendė, kad Parlamentas nesuklydo vertindamas *fumus persecutionis*.

178. Apeliantai teigia, pirma, kad Bendrasis Teismas neįvykdė pareigos motyvuoti. Jie vėl ginčija [62] skundžiamo sprendimo 112 punkte nurodytą principą, pagal kurį Parlamentas turi didelę diskreciją norima linkme pakreipti sprendimą dėl prašymo atšaukti imunitetą.

179. Antra, Bendrasis Teismas neįvykdė pareigos motyvuoti ir nepaisė teisės į veiksmingą teisminę gynybą, nes „neparei[škė] nuomonės dėl taikomo kontrolės kriterijaus“ ir netaikė ieškinyje dėl panaikinimo nurodytų kontrolės kriterijų.

180. Trečia, Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus, padarė teisės klaidų, neįvykdė pareigos motyvuoti ir nepaisė teisės į veiksmingą teisminę gynybą, nes „neišnagrinė[jo] daugumos argumentų, kuriuos jie pateikė, dėl jų reikšmės nustatant *fumus persecutionis*, grįsdami šeštąjį, septintąjį ir aštuntąjį panaikinimo pagrindus“. Šiuo klausimu apeliantai daro nuorodą į savo argumentus, pateiktus ieškinyje dėl panaikinimo. Jie taip pat teigia, kad ginčijamų sprendimų S punkte vartojama netiksli formuluotė paveikė *fumus persecutionis* vertinimą.

181. Ketvirta, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 174–186 punktuose iškraipė įrodymus ir padarė teisės klaidą, kai vertino klaidas, kurias, apeliantų teigimu, Parlamentas padarė nagrinėdamas *fumus persecutionis*.

182. Konkrečiau kalbant, apeliantai ginčija, pirma, Bendrojo Teismo vertinimą, pagal kurį *fumus persecutionis* nustatymui neturėjo įtakos, viena vertus, Europos arešto orderių išdavimo data (skundžiamo sprendimo 174 punktas) ir, kita vertus, galiojančių Europos arešto orderių nebuvimas nuo 2018 m. liepos mėn. iki 2019 m. spalio arba lapkričio mėn. (skundžiamo sprendimo 175–178 punktai); antra, – Bendrojo Teismo išvadą, padarytą skundžiamo sprendimo 179–182 punktuose, pagal kurią argumentai, susiję su apeliantams inkriminuojamų veikų tikrumu, jų kvalifikavimu pagal Ispanijos baudžiamąją teisę ir klausimu, ar šiomis veikomis pateisinamas jų baudžiamasis persekiojimas, yra nereikšmingi; trečia, – Bendrojo Teismo vertinimą, pateiktą skundžiamo sprendimo 183 ir 184 punktuose, susijusį su aplinkybių, į kurias Parlamentas atsižvelgė, kai vertino *fumus persecutionis*, reikšmingumu; ketvirta, – Bendrojo Teismo teiginį, laikytiną teisės klaida, kurią jis padarė šio sprendimo 185 punkte nurodęs, kad

[61] Šiuo klausimu žr. 2024 m. gruodžio 12 d. Sprendimą *DD / FRA* (C-680/22 P, EU:C:2024:1019, 35 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[62] Žr. šios išvados 128 punktą.

Parlamentas neturi vertinti teisminių institucijų nagrinėjant aptariamą baudžiamąją bylą priimtų aktų teisėtumo. Po kiekvieno apeliantų prieštaravimo pateikiamas arba jų pačių atliktas aplinkybių, nurodytų dėl *fumus persecutionis* vertinimo, reikšmingumo vertinimas, arba nuoroda į kitus apeliacinio skundo pagrindus, arba tiesiog teiginys, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą.

183. Parlamentas, palaikomas Ispanijos Karalystės, prašo apeliantų argumentus atmesti arba kaip nepriimtinus, arba kaip nepagrįstus.

b) Vertinimas

184. Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 183 punkte pirmiausia konstatavo, kad, darydamas išvadą, jog *fumus persecutionis* nėra, Parlamentas rėmėsi keliais kartu vertinamais elementais, būtent tuo, kad inkriminuojamos veikos buvo padarytos 2017 m. o ieškovai įgijo Parlamento nario statusą 2019 m. birželio 13 d., ir tuo, kad, viena vertus, kaltinimai apeliantams buvo pareikšti 2018 m. kovo 21 d., t. y. tuo metu, kai galimybė įgyti Parlamento nario statusą dar buvo hipotetinė, ir, kita vertus, kaltinimai buvo pareikšti ir kitiems asmenims, kurie nebuvo Parlamento nariai.

185. Paskui Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 186 punkte nurodė, kad apeliantai neįrodė, jog Parlamentas, remdamasis atitinkamomis aplinkybėmis (primintomis pirmesniame punkte), kad paneigtų *fumus persecutionis* buvimą, padarė akivaizdžią vertinimo klaidą. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas pažymėjo, jog tai, kad, pirma, apeliantai yra persekiojami už savo nacionalinę politinę veiklą, antra, nagrinėjant ar išnagrinėjus aptariamą baudžiamąją bylą jie gali laikinai netekti galimybės naudotis savo mandatu ar net jo netekti, trečia, Ispanijos partija VOX pareiškė *actio popularis* aptariamoje baudžiamojoje byloje ir, ketvirta, dėl jų buvo paskelbti tam tikri neigiamo pobūdžio vieši pareiškimai, kuriuose, be kita ko, buvo raginama skirti jiems pavyzdines bausmes, negali paneigti šios išvados. Tas pats pasakytina ir apie apeliantų teiginius, kuriais kvestionuojamas aptariamame baudžiamajame procese dalyvavusių teisminių institucijų nešališkumas. Be to, siekdami įrodyti, kad Parlamentas padarė šią akivaizdžią vertinimo klaidą, apeliantai negali veiksmingai remtis tuo, kas įvyko po ginčijamų sprendimų priėmimo, kaip antai 2022 m. lapkričio 3 d. Centrinės rinkimų komisijos pranešimu ir tuo, kad Ispanijos valdžios institucijos tariamai šnipinėjo juos ir jų advokatus.

186. Mano manymu, Bendrasis Teismas nepadarė klaidos, kai nagrinėjo Parlamento atliktą *fumus persecutionis* vertinimą. Pirmiausia pritariu jo nuomonei, kad Parlamentas turi didelę diskreciją atsižvelgiant į visas reikšmingas aplinkybes nustatyti *fumus persecutionis* buvimą ir kad jo sprendimas gali būti panaikintas tik tuo atveju, jei buvo padaryta akivaizdi vertinimo klaida [63]. Bendrojo Teismo vertinimas, pagal kurį Parlamentas tokios akivaizdžios klaidos nepadarė, mano nuomone, nėra klaidingas.

187. Dėl išsamumo reikėtų pažymėti, kad, pirma, šios išvados 178 punkte apibendrinti apeliantų argumentai, mano nuomone, yra nepagrįsti. Nors apeliantai formaliai teigia, kad nebuvo įvykdyta pareiga motyvuoti, vis dėlto manau, kad šiais argumentais jie iš tikrųjų ginčija skundžiamo sprendimo 112 punkte nurodytą principą, kuriuo Bendrasis Teismas grindė savo vertinimą. Šiuos

[63] Šiuo klausimu žr. šios išvados IV.C skirsnį, pirmiausia 43–45 punktus.

argumentus jau analizavau nagrinėdamas šeštojo pagrindo pirmą dalį, atsižvelgdamas į tariamą apeliantų pagrindinių teisių pažeidimą [64]. Apskritai šio sprendimo 112 punkte pateikta išvada, kaip minėta, yra teisinga [65].

188. Antra, kalbant apie šios išvados 179 ir 180 punktuose apibendrintus argumentus, mano nuomone, jie yra nepriimtini, nes netikslūs ir jais siekiama, kad būtų iš naujo išnagrinėti argumentai, pateikti ieškinyje dėl panaikinimo. Primintina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją apeliacinis skundas neatitinka SESV 256 straipsnyje, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmoje pastraipoje, taip pat Teisingumo Teismo procedūros reglamento 168 straipsnio 1 dalies d punkte ir 169 straipsnyje nustatytų motyvavimo reikalavimų, jeigu jame tik pakartojami Bendrajame Teisme išdėstyti pagrindai ir argumentai [66]. Vis dėlto taip ir yra kalbant apie šios išvados 179 ir 180 punktuose nurodytus argumentus, nes apeliantai apsiriboja bendra nuoroda į argumentus, pateiktus ieškinyje dėl panaikinimo.

189. Galiausiai, dėl argumentų, apibendrintų šios išvados 181 ir 182 punktuose, pažymėtina, kad apeliantai tik arba išreiškia savo nuomonę dėl tam tikrų elementų, kuriuos Parlamentas įvertino kaip reikšmingus arba nereikšmingus, poveikio (skundžiamo sprendimo 174–182 punktai), arba daro nuorodą į panaikinimo pagrindus (šio sprendimo 183 ir 184 punktai), arba konstatuoja, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą (šio sprendimo 185 ir 186 punktai). Taigi šie argumentai taip pat nepriimtini, nes apeliantai nenurodo, kokią analizės klaidą padarė Bendrasis Teismas.

190. Bet kuriuo atveju net darant prielaidą, kad šie argumentai yra priimtini, juos reikėtų atmesti kaip nepagrįstus, nes jais negalima paneigti to, kas konstatuota šios išvados 186 punkte.

191. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, šeštojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti.

9. Išvada dėl apeliacinio skundo šeštojo pagrindo

192. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, manau, kad apeliacinio skundo šeštąjį pagrindą reikia atmesti.

F. Dėl apeliacinio skundo penktojo pagrindo

193. Penktajame pagrinde apeliantai priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad jis padarė teisės klaidą, kai atmetė penktąjį panaikinimo pagrindą, grindžiamą teisinio saugumo principo pažeidimu dėl ginčijamų sprendimų neaiškumo. Šiuo klausimu jie teigia, kad Bendrasis Teismas neatsižvelgė į tai, jog Parlamentas, viena vertus, niekada nebuvo nagrinėjęs prašymo atšaukti imunitetą, kuriuo siekiama tęsti perdavimo procedūrą pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 2 skyrių, ir, kita vertus, pirmą kartą atšaukė tik vieną iš imunitetų, nurodytų Protokolo Nr. 7 protokolo 9 straipsnyje. Šį pagrindą sudaro dvi dalys.

[64] Žr. šios išvados IV.E.1 skirsnį.

[65] Žr. šios išvados IV.C skirsnį, pirmiausia 43–45 punktus.

[66] 2022 m. gruodžio 22 d. Sprendimas *Parlamentas / Moi* (C-246/21 P, EU:C:2022:1026, 34 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

1. Dėl penktojo pagrindo pirmos dalies

a) Šalių argumentai

194. Penktojo pagrindo pirmoje dalyje apeliantai teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai atsižvelgdamas į procedūras, pagal kurias buvo atšauktas imunitetas, nusprendė, kad ginčijamuose sprendimuose netrūko aiškumo. Šiuo klausimu jie ginčija ginčijamų sprendimų aiškinimą, kurį Bendrasis Teismas pateikė skundžiamo sprendimo 94–97 punktuose ir kuris, kaip jie mano, nėra vienintelis galimas aiškinimas. Jie, be kita ko, teigia, kad prašymai atšaukti jų imunitetą buvo pateikti tik siekiant tęsti vykstančias perdavimo procedūras, t. y. Europos arešto orderių vykdymo procedūras Belgijoje ir Jungtinėje Karalystėje.

195. Parlamentas, palaikomas Ispanijos Karalystės, prašo šią dalį atmesti, teigdamas, kad argumentai yra nepriimtini arba nereikšmingi ir bet kuriuo atveju – nepagrįsti.

b) Vertinimas

196. Bendrasis Teismas ginčijamus sprendimus nagrinėjo skundžiamo sprendimo 95 ir 96 punktuose. Jis, viena vertus, nurodė, kad iš ginčijamų sprendimų rezoliucinės dalies 1 punkto matyti, jog šiais sprendimais atšaukiamas apeliantų imunitetas, numatytas Protokolo Nr. 7 9 straipsnio pirmos pastraipos b punkte, t. y. imunitetas, suteikiamas bet kurios valstybės narės, išskyrus Ispanijos Karalystę, teritorijoje, neatliekant jokios šių valstybių atrankos. Kita vertus, Bendrasis Teismas išvardijo šių sprendimų ištraukas, kuriose nurodoma, kad imunitetą buvo prašoma panaikinti siekiant pašalinti kliūtis vykdyti dėl apeliantų išduotus Europos arešto orderius. Tuo remdamasis Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad ginčijamuose sprendimuose, vertinamuose atskirai nuo prašymų atšaukti imunitetą arba kartu su jais, netrūksta aiškumo.

197. Pritariu Bendrojo Teismo išvadai. Apeliantų siūlomas prašymų atšaukti imunitetą aiškinimas, pagal kurį šie prašymai susiję tik su Europos arešto orderių vykdymu Belgijoje ir Jungtinėje Karalystėje, nėra pagrįstas, jei atsižvelgiama ne tik į tam tikrus elementus, atsietus nuo konteksto, kaip daro apeliantai, bet ir į ginčijamus sprendimus kaip į visumą.

198. Tiesa, Pagrindų sprendimo 2002/584 9 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad, kai perduoti prašomo asmens buvimo vieta yra žinoma, išduodančioji teisminė institucija Europos arešto orderį gali perduoti tiesiai vykdančiajai teisminei institucijai. Vis dėlto šis perdavimas neapriboja Europos arešto orderio taikymo srities valstybės narės, kurioje yra pastaroji institucija, teritorija. Šis Europos arešto orderis ir toliau gali būti vykdomas visose valstybėse narėse. Taigi, kadangi aptariamuose prašymuose atšaukti imunitetą nėra aiškių formuluočių, iš kurių būtų matyti, kad Parlamentas turi panaikinti imunitetą tik dėl Europos arešto orderių vykdymo Belgijoje ir Jungtinėje Karalystėje, apeliantų pateikiamą šių prašymų ir šių ginčijamų sprendimų aiškinimą reikia atmesti kaip klaidingą. Vadinasi, Bendrasis Teismas nepadarė klaidos, kai padarė išvadą, kad iš ginčijamų sprendimų matyti, jog Parlamentas nusprendė atšaukti apeliantų imunitetus visų valstybių narių teritorijoje, išskyrus Ispanijos teritoriją.

199. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, manau, kad penktojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti.

2. Dėl penktojo pagrindo antros dalies

a) Šalių argumentai

200. Šio pagrindo antra dalis grindžiama Bendrojo Teismo klaida, padaryta skundžiamo sprendimo 98–109 punktuose konstatavus, kad ginčijamuose sprendimuose netrūksta aiškumo dėl priemonių, kurios gali būti priimtos vykdant Europos arešto orderius. Taigi apeliantai teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes neteisingai išaiškino Protokolo Nr. 7 9 straipsnio pirmos pastraipos a punkte ir antroje pastraipoje nurodytų imunitetų apimtį, taip pat teigė, kad tik šio protokolo 9 straipsnio pirmos pastraipos b punkte nurodytas imunitetas yra kliūtis suimti apeliantus ir perduoti juos Ispanijos valdžios institucijoms. Taip Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus. Be to, apeliantai dar kartą pateikia argumentus, kurie yra trečiojo pagrindo ketvirtos dalies dalykas.

201. Parlamentas, palaikomas Ispanijos Karalystės, prašo šią dalį atmesti ir pažymi, kad apeliantų pareikšti priekaištai yra nereikšmingi, nes prašymai atšaukti imunitetą buvo susiję tik su Protokolo Nr. 7 9 straipsnio pirmos pastraipos b punkte nurodytu imunitetu. Šios institucijos teigimu, priekaištai, susiję su skundžiamo sprendimo 103 ir 106–109 punktais, yra grindžiami klaidingu šių punktų supratimu.

b) Vertinimas

202. Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 101–105 punktuose išdėstė ginčijamų sprendimų turinį ir Parlamento išvadą, kad tik Protokolo Nr. 7 9 straipsnio pirmos pastraipos b punkte nurodytas imunitetas buvo kliūtis suimti apeliantus. Be to, skundžiamo sprendimo 106–108 punktuose jis konstatavo, kad pagal šio protokolo 9 straipsnio antrą pastraipą apeliantams nebuvo suteikta jokios apsaugos, atskiros nuo tos, kuria jie naudojosi pagal šio protokolo 9 straipsnio pirmą pastraipą.

203. Pirmiausia pažymėtina: kadangi prašymai atšaukti imunitetą buvo susiję tik su Protokolo Nr. 7 9 straipsnio pirmos pastraipos b punkte nurodytu imunitetu, apeliantų priekaištai dėl galimų Bendrojo Teismo pastabų, susijusių su jų imuniteto apimtimi Ispanijos teritorijoje, yra nereikšmingi. Iš tikrųjų, viena vertus, šie priekaištai yra pareikšti dėl motyvų, neturinčių įtakos skundžiamo sprendimo rezoliucinei daliai [67]. Kita vertus, kaip teisingai pažymėjo Parlamentas, Bendrasis Teismas šio sprendimo 100–105 punktuose pakartojo kelių ginčijamų sprendimų punktų turinį, taip pat Parlamento suformuluotas išvadas, ir šie skundžiamo punktai jokiu būdu neatspindi to, kaip jis pats aiškina šio protokolo 9 straipsnio pirmos pastraipos a punkte nurodyto imuniteto apimtį.

204. Dėl, pirma, apeliantų argumentų, grindžiamų Protokolo Nr. 7 9 straipsnio antroje pastraipoje nurodytų imunitetu, kuris tariamai yra atskiras nuo šio straipsnio pirmoje pastraipoje nurodyto imuniteto, pažymėtina, kad juos, mano nuomone, reikia atmesti kaip nepagrįstus. Kaip minėta nagrinėjant apeliacinio skundo šeštąjį pagrindą [68], Parlamento narys, kuris prasidėjus pirmajai kadencijos sesijai faktiškai pradėjo eiti Parlamento nario pareigas, naudojasi tik šio protokolo 9 straipsnio pirmoje pastraipoje numatyta apsauga. Nagrinėjamu atveju šio protokolo 9 straipsnio pirmos pastraipos b punkte nurodytas imunitetas buvo panaikintas po to, kai

[67] Šiuo klausimu žr. 2023 m. balandžio 27 d. Sprendimą *Fondazione Cassa di Risparmio di Pesaro ir kt. / Komisija* (C-549/21 P, EU:C:2023:340, 80 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[68] Žr. šios išvados 126 punktą.

apeliantai faktiškai pradėjo eiti Parlamento nario pareigas. Šiame etape jie nebegalėjo tuo pačiu metu naudotis šio protokolo 9 straipsnio antroje pastraipoje numatyta apsauga. Taigi, siekiant užtikrinti Protokolo Nr. 7 9 straipsnio antroje pastraipoje numatytą apsaugą, ginčijamuose sprendimuose nebuvo būtina nurodyti priemonių, kurios galėtų būti priimtos vykdant Europos arešto orderius.

205. Kalbant, antra, apie argumentus, grindžiamus įrodymų iškraipymu, esu tos nuomonės, kad juos reikia atmesti. Viena vertus, argumentai, susiję su apeliantų imuniteto, nurodyto Protokolo Nr. 7 9 straipsnio pirmos pastraipos a punkte, apimtimi, neturi reikšmės, nes argumentai, grindžiami tariama Bendrojo Teismo klaida, kaip minėta [69], yra nereikšmingi. Kita vertus, argumentai, susiję su šio protokolo 9 straipsnio pirmos pastraipos b punkte nurodytu imunitetu, yra nepagrįsti, nes Bendrasis Teismas nepadarė klaidos aiškindamas Sprendimą *Junqueras Vies*.

206. Kalbant, trečia, apie argumentą, grindžiamą Teisės reikalų komitete vykusios procedūros konfidencialumu, pažymėtina, kad jis jau išnagrinėtas [70].

207. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, penktojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti.

3. Išvada dėl apeliacinio skundo penktojo pagrindo

208. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, manau, kad apeliacinio skundo penktąjį pagrindą reikia atmesti.

G. Dėl bylinėjimosi išlaidų

209. Dėl pirmojo ir trečiosios apeliantų pateikto apeliacinio skundo pažymėtina, kad pagal Procedūros reglamento 142 straipsnį, taikomą apeliacinėse bylose pagal jo 184 straipsnį, tokiu atveju bylinėjimosi išlaidų klausimą Teisingumo Teismas sprendžia savo nuožiūra. Nagrinėjamu atveju, kadangi aplinkybės, pateisinančios poreikio priimti sprendimą dėl apeliacinio skundo nebuvimą, nuo šalių nepriklauso, reikia nuspręsti, kad kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

210. Kalbant apie antrojo apelianto pateiktą apeliacinį skundą, pažymėtina: kadangi šioje išvadoje apsiribojama apeliacinio skundo trečiojo, penktojo ir šeštojo pagrindų analize, nepateiksiu pasiūlymo dėl bylinėjimosi išlaidų, nes pagal Procedūros reglamento 138 straipsnį sprendimas dėl jų priklauso nuo to, kaip bus įvertinti kiti pagrindai.

V. Išvada

211. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui:

– pripažinti, kad nereikia priimti sprendimo dėl Carles Puigdemont i Casamajó ir Clara Ponsatí i Obiols pateikto apeliacinio skundo,

[69] Žr. šios išvados 203 punktą.

[70] Žr. šios išvados IV.D.4 skirsnį.

– kiek tai susiję su Carles Puigdemont i Casamajó ir Clara Ponsatí i Obiols pateiktu apeliaciniu skundu, nurodyti, kad kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas,

– atmesti Antoni Comín i Oliveres pateikto apeliacinio skundo trečiąjį, penktąjį ir šeštąjį pagrindus.